

Rural Potential

A Study in Sustainable Rural Placemaking

Linnea Niklasson
Chalmers School of Architecture
Department of Architecture and Civil Engineering
Master Thesis Spring 2024
ACEX35 I Urban Design
Examiner: Joaquim Tarassó
Supervisor: Maja Hjertén Knutsson

Abstract

The rapid urbanization of rural areas is a threat to the diversity of local communities. Cities are growing, and current planning strategies aim to turn rural areas into urban ones. New developments are placed in the rural landscape, and they are becoming more standardized in their architectural expression, resulting in a less diverse built environment.

The thesis means to explore the thesis question *'How can sustainable development reinforce a rural area's identity through placemaking and adaptive reuse?'* The purpose is to present a nuanced alternative to current planning strategies regarding large scale development and growth in rural areas through theory related to placemaking and adaptive reuse. The aim is to show representation in rural planning strategies, challenge the urban norm, as well as realize the potential of rural areas as something in its own right.

The thesis had a qualitative research approach using qualitative methods in order to give an interpretation of the research collected and an understanding of the project site. It has been a design-oriented process inspired by transition design and the research was done for design. The process has been divided into five phases. Theoretical framework and context, inspiration, exploration, final proposal and reflection. The methods used have been researching case studies, holding interviews, a literature review, a photo study, a survey, a stakeholder map, sketching, 3D modeling and transition design.

The literary review and background looks into rural areas and place attachment in rural areas, the historical development of rural areas since the 1800s and the regional planning practice. The geographical limitation given for the project is the community of Anneberg. An area with rural characteristics within the metropolitan region of Gothenburg. Anneberg that has been recognized by the municipality of Kungsbacka as a place with the potential for new development.

The concept is based on what is needed in order to create a new meeting place in Anneberg looking at Adaptive Reuse, Accessibility & linkages, Sociability,

Comfort & image and Uses & activities.

The final design proposal consists of a sorting center, a reuse center, a recycling station, a hiking station, a workshop and a visitor center. The success of the project is dependent upon multiple stakeholders coming together and creating a place for the community of Anneberg.

The discussion focuses on the possibility of small scale development using transition design as a method to catalyze societal change toward a more sustainable future and challenge standardized solutions for rural development.

Keywords : Rural Development, Placemaking, Adaptive Reuse, Local Community, Transition Design

Master Thesis Spring 2024

Realizing Potential
Linnea Niklasson

Chalmers School of Architecture
Department of Architecture and Civil Engineering

Examiner: Joaquim Tarassó
Supervisor: Maja Hjertén Knutsson

MPARC - Architecture & Urban Design

Linnea Niklasson

BSc Architecture

Chalmers University of Technology
2019-2022

MSc Architecture & Urban Design

Chalmers University of Technology
2022-2024

Studio Spring 2023
ARK137 Housing Inventions

Studio Fall 2023
ACE500 Healthcare

Erasmus Exchange

Politecnico di Milano
Fall 2022

Studio Fall 2022
Urban Design Studio

Introduction	6 - 13
- Delimitations	10
- Process	11 - 13
Background	14 - 21
- Rural Areas	15 - 16
- Historical Development of Rural Areas	17 - 18
- Regional Planning	19 - 21
Theory	22 - 29
- Placemaking	23 - 27
- Adaptive Reuse	28 - 29
Rural Initiatives	30 - 37
- Kamikatsu Zero Waste Center	31
- Kretsloppsparken Alelyckan	32
- Egnahemsfabriken Tjörn	33 - 34
- STF connected accommodation	35 - 36
Project Site	38 - 57
- Choice of Site	39
- The Metropolitan Region of Gothenburg	40 - 41
- The Master Plan of Kungsbacka	42 - 43
- Local Identity of Anneberg	44 - 49
- Mapping	50 - 51
- Local Values in Anneberg	52 - 53
- Potential Site 1 & 2	54 - 57
Concept	58 - 67
Design Proposal	68 - 73
Discussion	74 - 75
References & Bibliography	

Introduction

The rapid urbanization of rural areas is a threat to the diversity of local communities. Cities are growing, and current planning strategies aim to turn rural areas into urban areas. A pressing concern is that the new developments in more rural areas are becoming more standardized in their architectural expression, resulting in a less diverse built environment. A selected few developers in the building industry are given the opportunity to develop new areas, and this has resulted in urban typologies being built on agricultural land, disconnected from the existing built environment and lacking a contextual aspect to their rural surroundings. This urban type of typology, such as the five-story-high block structure, works well in urban settings that have the connectivity and population to support it.

Rural areas, however, have other preconditions and therefore other needs. They are, for one, not as densely populated; the distances between places are longer, and the pace is slower. A dense block structure is not to be preferred here since it does not support the rural way of life. The main argument for building this type of structure in rural areas is the anticipation for continued growth. That in the future the rural area will be considered more urban and new development will continue to grow around it. This assumption implies that all rural areas aim to be urban and that rurality is undesirable.

Urban planning spans over a long period of time in an attempt to predict future needs and develop the built environment. This means that sometimes the predictions may be too far into the future and the current needs get lost in the process whenever there is an outdrawn transition stage. It takes a long time for a newly developed area to be considered a natural part of its context and an even longer time when built in a rural area. A new development built in a rural area has a larger impact on the already existing in comparison to a similar-sized development in a bigger city, and a fast-paced development in a short period of time can be overwhelming for a rural area. Which in return can cause societal problems, such as the loss of a place's local identity, traditions, culture, and architectural expression if not carefully introduced.

The trend that influences current regional planning strategies the most is one of the leading contributors to this predicament, and that is the strive for growth. There are different types of growth, and, from a planning perspective, growth can happen through densification, population, or territory. Politicians, in general, are interested in economic prosperity and population growth contributes to a stronger local labor market. A continued growth would also lead to further densification as well as territorial expansion of urban areas into rural areas. This is essential when creating an attractive place for people to live in, and growth is often portrayed as only bringing positive effects for a community. However, for those subjected to it. It can be quite an uncomfortable process.

Growing up in a rural area myself, I can relate to the fact that it is hard to be objective and that local values can not accurately be translated to only numbers and statistics. A place holds a great part of a person's identity, and people are afraid of losing that identity since the built environment is closely tied to how a person identifies and presents themselves towards others. The counter reaction to growth then becomes to preserve everything as it was and not allow a place to change. This strategy is unsustainable in the long run since a place is not static and has to keep developing in order to live. Stunting growth and counteracting progress is not sustainable long-term.

This thesis means to explore the community of Anneberg as an example of rural development. An area with rural characteristics that has been recognized by the municipality of Kungsbacka as a place with the potential for new development. Through a holistic and bottom-up approach, placemaking is used to look for already existing potential to be developed further and reinforce the local identity. The thesis will provide a more sustainable option to current planning strategies that focus on placemaking and adaptive reuse. It also takes into consideration the history, context, and identity of the place.

Purpose

The purpose of the thesis is to present a nuanced alternative to current planning strategies regarding large-scale development and growth in rural areas through placemaking and adaptive reuse.

Aim

The aim is to show representation in rural planning strategies and challenge the urban norm. The thesis means to realize the potential of rural areas as something in its own right and not only there to support urban areas.

Thesis Question

How can sustainable development reinforce a rural area's identity through placemaking and adaptive reuse?

Relevance for Sustainable Development

In 2015, the 2030 Agenda for Sustainable Development was accepted by the members of the United Nations. (THE 17 GOALS | Sustainable Development, n.d.-b) The agenda includes 17 Sustainable Development Goals and covers topics such as poverty, climate change, and economic growth, among others. The 10th goal is to 'Reduce inequality within and among countries', and it addresses an ongoing debate in the differences of influence, opportunity, and distribution of resources in urban and rural areas.

In *Regioner och regional utveckling i en föränderlig tid* (Grundel, 2022), Grundel points out the growing division between rural and urban areas as a consequence of a previous shift in the Swedish regional politics. Regional development and economic growth have had the same meaning for a long time within regional planning. Instead of having a redistribution policy towards rural areas, the focus has been on policies regarding growth. The current policy states that the metropolitan regions should be the driving force for a country's economy. Before 2021, the national planning strategy mentioned regional growth as the only tool for sustainable development and has since been revised to involve questions of equality, diversity, integration, and climate change. The new strategy means to incorporate rural politics and provide job opportunities, housing, welfare, and promote entrepreneurship in rural areas and not only in urban settings.

Since the post-war period, society has shifted from being an industrial-based society to a service- and knowledge-based one. Grundel, 2022) This is the result of the technical evolution and digitalization age as well as continued urbanization. Gothenburg is one of three metropolitan regions in Sweden to benefit from this, and the shift has led to an uneven development between the region's rural and urban areas. There is an increase in the differences of income, and political discontentment in rural areas and regions has had the sole responsibility of implementing actions for equality in the absence of national guidelines. Municipalities that lie outside of the metropolitan region and experience a decline in population risk getting less economical resources from the state in terms of maintenance, investments in infrastructural systems, and welfare.

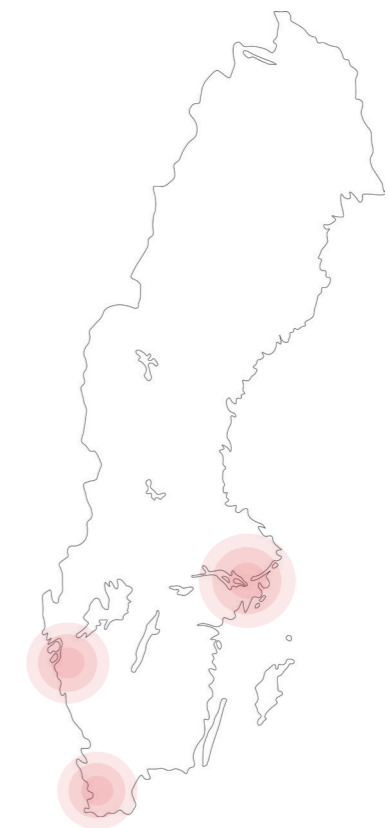

Figure 1. A map of Sweden showcasing the three metropolitan regions.

Delimitations

The thesis is limited to a 30-credit course during the spring term of 2024 at Chalmers University of Technology.

Urban areas will not be included in this thesis. The research will concentrate on rural areas and regional planning strategies. There are different kinds of rural areas, and in order to implement the theoretical research, a geographical limitation was determined for the community of Anneberg. The reason for choosing Anneberg is based on the fact that I grew up there and have a previous understanding of the place's local identity. Anneberg has been recognized by the municipality as a place for new development, and the planning unit in Kungsbacka has presented a proposal for a new center in close proximity to the train station that is still under review.

The intention of the thesis is to show the possibility of another way of developing rural areas that is not based on large-scale development. The purpose is not to redraw an existing proposal given by the municipality. The project will be looked upon as a conceptual proposal and possible future scenario. It will not be realized since the site chosen for the proposal is privately owned and there is no plan from the municipality to do so in the future.

The main focus is to add new value to a given location through spatial intervention based on the existing. The addition is intended to be a dynamic part of the site in order to reinforce the identity of Anneberg. To create a sustainable rural development, economical, ecological, and social aspects, as well as possible stakeholder, will be considered in a conceptual way when designing the final proposal.

Technical solutions or detail drawings will not be included in the project since the proposal is of a conceptual character. However, material choices and facade details that explain the architectural expression, relation to the site, and theoretical framework will be given that are necessary to understand the project.

The entire placemaking process is not carried out in this thesis. In order for it to be complete, the community of Anneberg has to be more involved. This thesis is looked upon as the first step to initiating a placemaking process.

Process

The thesis has had a qualitative research approach using qualitative methods in order to give an interpretation of the research collected and an understanding of the project site. It has been a design-oriented process, and the research was done for design. The process has been divided into five phases. Theoretical framework and context, inspiration, exploration, final proposal, and reflection. The work flow has not been linear. The phases have overlapped and been reiterated along the way. Inspiration for the different design methods used in this thesis was drawn from Universal Methods of Design: 125 ways to research complex problems, develop innovative ideas, and design effective solutions by Hanington & Martin (2019), such as case studies, interviews, a literature review, a photo study, a survey, a stakeholder map, sketching, 3D modeling, and transition design.

1. Theoretical Framework and Context

In the initial phase of the thesis, exploratory research was made in order to define, plan, and scope the theoretical framework, and a literary review was formed. (Hanington & Martin, 2019) Through observation, multiple site visits, a photographic inventory of the site, a survey, and web-based research on the municipality's home page, information was collected. This created a knowledge base for continued work.

The survey conducted opened up the dialogue space for the inhabitants to participate in the process and provided new insights into the place. The method was inspired by the place making process where professionals and participants come together and design for the community.

The mapping of the site was inspired by The Image of the City (Lynch, 1979), where Lynch analyzes three American cities: Boston, Jersey City, and Los Angeles, and tries to understand how the city is perceived in relation to its surroundings, sequences of events, and the recollection of past experiences. The perception of a city as one of its inhabitants is often partial or fragmented and does not give a comprehensive view of reality. This translates into

that the public image of a city is often an overlap of several individuals' images assembled. Through recognizing five elements: paths, nodes, edges, districts, and landmarks, a site analysis was made of the project site based on Lynch's research in order to uncover existing potential.

2. Inspiration

A qualitative research method that was used was exploring relevant case studies of rural initiatives through site visits, interviews, and finding relevant examples on the Internet. (Hanington & Martin, 2019) This research method focuses on acquiring detailed knowledge and in-depth understanding of a single instance or correlated instances. The case studies chosen facilitated and inspired the design process.

3. Exploration

A stakeholder map was created to visualize key constituents and set the stage for the design proposal. (Hanington & Martin, 2019) The map is speculative and shows the possibility of a cooperative network. Hanington and Martin stress that it is critical to identify the people who benefit from the project, those affected by it, and who holds the power. The method helps recognize and define possible hierarchies. The map is used as a visual reference point in the brainstorming stage for researching possible users and leading conversations between potential stakeholders.

Sketching and 3D modeling were central qualitative methods used in the design process. They were used as exploratory tools and in an iterative way of testing ideas.

4. Final Proposal

The final proposal was inspired by transition-based design. (Irwin, 2015) Transition design has the intention to catalyze societal changes toward a more sustainable future. The design method addresses

large-scale problems, such as ‘wicked problems’, and looks at the possibility of different stakeholders coming together in a synergy. Transition design is a speculative method and is based on a long-term vision for a community and place as a way to challenge existing paradigms and inform about different kinds of solutions. The design approach argues that a wicked problem has to be highly contextualized with a radically large problem frame in order to be accurately addressed. There are four main steps to setting up the transition design framework, which are the vision, theories of change, mindset, and new ways of designing.

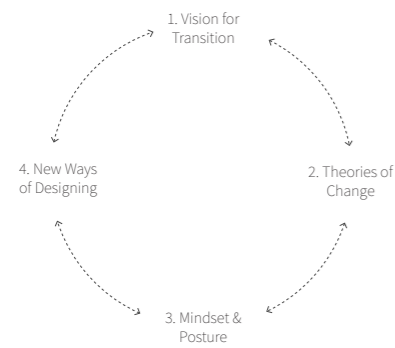

Figure 2. *The Transition Design Framework. The diagram shows how transition design co-evolves through knowledge, action and self-reflection.*

The thesis is presented in a similar disposition. Rural initiatives are studied and are meant to inspire and influence a new *Vision for Transition*. The placemaking and adaptive reuse aspects are the *Theory of Change* used to create a more sustainable future rural development. The *Mindset & Posture* relate to sharing the findings of the thesis and changing the idea of what rural development can be. In the final stage of the thesis, a final proposal is presented that showcases a *New Way of Designing* in rural areas.

5. Reflection

The final phase consists of reflecting on the process, sharing new found insights and writing the discussion.

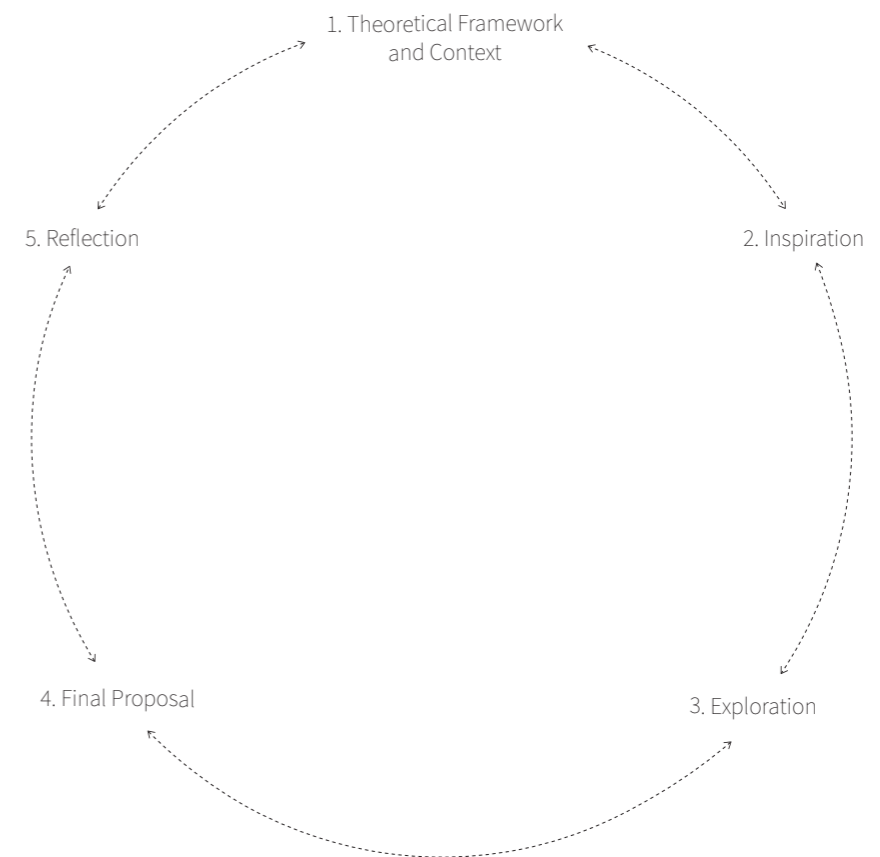

Figure 3. *Process Diagram describing the iterative process of the thesis and the five phases.*

Background

Rural Area

In terms of defining what qualifies as a rural area in a Swedish context, the only criteria is to not be an urban area (Swedish: Tätort), according to Statistics Sweden (SCB). (Åkerman, 2020) An urban area is a place that is cohesive in its built environment with a population of at least 200 inhabitants and the distance between the majority of the buildings is more than 200 meters. This means that a rural area is defined by the opposite attributes. SCB and Sweden have a low threshold for what classifies as a rural area in terms of the number of inhabitants in comparison to other countries. There are critical voices to this definition that say that the term needs to be updated in order to accurately describe what a rural area is.

In Hållbar samhällsplanering för landsbygden (Stenbacka, 2023) Stenbacka also describes the challenges with the current definition and raises the definition of rural areas in more social terms. Rural areas are associated with a sparse population and a rich social network. There is also a preconception that people in rural areas are better equipped to solve everyday challenges and problems.

Physical attributes that are characteristically rural are natural landscapes and a general closeness to nature. The different types of landscapes consist of agricultural land, forests, mountain areas, and coastal lines, among others. The distances to nodes are also longer for people living in rural areas, and commuting is common. Both to reach nodes on a local scale as well as a regional one. The built environment usually consists of villas, farm buildings, recreational homes, community centers, and buildings for entrepreneurship.

The Covid-19 pandemic contributed to a growing interest in rural areas. (Stenbacka, 2023) It showed the negative aspects of living in urban areas during quarantine, and rural areas, with their sparsity and closeness to nature, showed off the benefits of living outside the city center. The use of digital tools has had a behavioral change for certain social groups regarding both their work life and social interactions. There are new discussions attributed to the long term effects of this new behavior and on changes in the spatial organization in terms of social

services, work, education, and retail it will impact. The digitalization has in some ways overcome the physical distance in the environment that separates urban areas from rural areas.

Place Attachment in Rural Areas

Places are often tied with subjective values and feelings of belonging to a certain place. It is a part of how a person perceives themselves. In For Space by Doreen Massey (2005), Massey describes the term place through three propositions. The first one is that a place is the product of interrelations and interactions. It can not exist without the interaction with others. The second one is the existence of multiplicity in space. That space is not singular but rather characterized by a multitude of meanings, perspectives, and experiences. The third proposition is that a place is always under construction and never a closed system or static. A place is never cut off or isolated from its surroundings. They can vary in size, scale, and scope.

The concept of place attachment, the ability for people to bond to a place, describes the feeling of home, neighborhood, or community. (Altman & Low, 1992) It is closely linked to the feeling of security, emotional embeddedness, and belonging, which are central aspects in order to create an emotional investment in a place. It often involves behaviors, actions, affect, emotions, knowledge, and beliefs in connection to a place, extending beyond the physical environment to collective memories, attitudes, and values. Place attachment is an integral part of a person's self-identity and, culturally, a community's group identity. Human feelings towards places are complex and related to social, ecological, built, and symbolic environments. A community sentiment focuses on three aspects such as attachment, satisfaction, and identity in a community.

According to Altman & Low (1992), studies have shown that the type and size of a community influence the degree of satisfaction a community has and that rural places generally have a higher level of satisfaction compared to urban areas. Some of the parameters considered were access to nature,

housing quality, and home ownership, which all contributed to this conclusion. For community attachment, the main factor is the amount of time you have spent in the community, the relationships you have created, the organization you have been involved with, the proximity to local landmarks, as well as where you have done your local shopping. It is more subjective and based on the individual. Community identity, however, is more so tied to the local landscape and becomes an extension of oneself in the existing by embedding personal meanings and life experience, such as daily routines and stories, to the landscape. This, in turn, creates distinct cultural identities.

Severe disruptions in place attachment, such as large-scale developments, can cause discontinuity and instability in people's lives. The change can become overwhelming to a person and is often described as a loss to the person's identity. Place attachment is developed over a long period and is often hard to recreate if disrupted or destroyed.

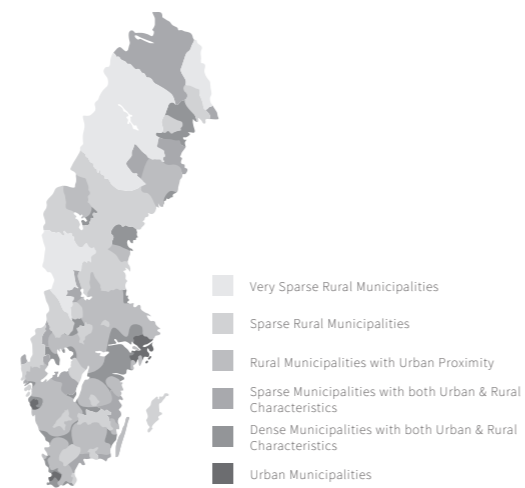

Figure 4. Municipalities in Sweden divided into sparse rural and dense urban areas. (Tillväxtverket, 2023)

Historical Development of Rural Areas

In *En annan landsbygd - Om gestaltad livsmiljö på landsbygden* by Angelica Åkerman (2020) the historic relationship between urban and rural areas in Sweden is portrayed since the start of 19th century.

1800s

During the beginning of the 1800s, rural areas in Sweden were more or less dedicated to agriculture, and the country was predominately a peasant society. (Åkerman, 2020) The reform in 1827 aimed to rationalize the agricultural production process with machines and merge smaller plots used for farming with larger ones. This was an implementation of the industrialization and caused many to lose their homes. The change forced people to move to urban areas and work in industries instead.

In the 1850s, the middle class in urban areas started growing and attained a new type of wealth. With these funds, they started buying recreational homes in rural areas and along the coast, which made living in rural areas partly seasonal. Industrialization and newly founded businesses contributed to the welfare, and it was at this time that the modern forest industry was introduced. This made wood a popular building material, and the use of wood in the built environment increased.

Instead of having parishes, the population and land were divided into 2 400 different municipalities in 1862. The first railway between Örebro-Ervalla was built a few years later and laid the foundation for the first station communities that established themselves beside the train tracks, thus increasing the communication between localities.

In 1867 a third of the Swedish population immigrated to America because of famine caused by bad harvests multiple years in a row. As an attempt to keep people from leaving, the first Egnahem association was created, and this aid made it possible for families to buy land at a lower price in rural areas.

1900s

In 1928 prime minister Per Albin Hansson launched "det svenska folkhemmet" and the reason behind it was that Sweden needed a modern and rational housing policy. (Åkerman, 2020) The intention behind the wording was to create homes for and equal to all.

In the 1930s, there was a financial crisis that drove even more people to move into urban areas. Rural areas never recovered from the crisis, which resulted in that half of the Swedish population ending up living in urban areas. To meet the demand for new housing, municipal housing companies were created to build more homes and also improve the low living standard.

After World War II, Sweden exported large quantities of steel, paper and timber to countries that needed resources to rebuild their cities after the war. Sweden still had an intact production line compared to many other nations, which made the economy flourish. This laid the foundation for the Swedish welfare system. There was also another revision in 1952 of the number of municipalities from 2,400 to 816 since a fourth of them had a population of less than 500 people.

The agricultural production got reinforced with even more machinery and grants in the 1960s. This made small scale farming unable to compete, and it was no longer profitable. The commute to urban areas for employment increased, especially for women who left the farm they grew up on and traveled into the city in search for a job. In 1963 the four-week vacation law influenced even more people to buy recreational homes in rural areas.

Between 1965 and 1975 the million program was realized. The program was the answer to regulate overcrowding and further the living standard for the urban population. The intention was to continue the urbanization of Sweden, and a million new housing units were built during the span of a 10-year period. The global crisis for energy and oil in 1973 caused the building prices to skyrocket, and this slowed down the entire building industry. In 1971 a third

revision of the number of municipalities was made from 816 to 300.

In 1987 there was a rural outcry confronting the centralized politics and questions about why the public investments were concentrated to only urban areas arose. The organization who initiated this public statement was called 'Hela Sverige ska leva' (English: The whole of Sweden should live) and they wanted a more fair distribution of economic resources between urban and rural areas. This resulted in the creation of the Planning and Building Act. One of the criteria in the new act was that the municipality needed to include the whole municipality in their master plan, and not only urban areas.

In 1990, only 15 % of Sweden's population lived in rural areas, while the majority resided in more urban settings. The consequences of the financial crisis during the 90s caused a large division between urban and rural areas. The rift grew even bigger when the state transferred its power and responsibility to the free market. A year later, previous economical investments and risks that the state had been responsible for were redirected to be taken care of by the municipalities instead. Specifically regarding the municipal housing companies, which were then forced to follow the market as well.

The Swedish board of Agriculture was founded in 1991 and their task was to create the right conditions for a viable agriculture production in Sweden. The organization also looked into ways of protecting the biodiversity and lowering the impact on the environment. In 1995 Sweden joined the European Union and this meant that the country got access to programs and funds that assists in the further development of rural areas.

2000s

In 2007 a proposal of introducing metropolitan regions was made. The idea was to reduce the number of regions from 21 to 6. (Åkerman, 2020) A process that is still on going. The Swedish Rural Network was also founded in 2007 to facilitate

collaborative work between agencies and other associations for rural development.

The government wrote a strategy in 2009 to strengthen the development of Swedish rural areas. However, at the same time, smaller municipalities were mapping abandoned housing in rural areas as a way to solve the lack of housing for new inhabitants.

In 2017, a new proposal was given by the government that contained actions to be made to solve the unequal development of rural and urban area. 87 % of the Swedish population was by then living in urban areas, and for the first time in a long while there was an increase in the rural population. Another proposal was given in 2018 called *Politics for a Designed Living Environment*. The intention behind the initiative was that architecture, design and form was to contribute to a sustainable, less segregated and a more equal society.

The pandemic in 2020 caused many to see the potential of rural areas, and it has since then been included in more conversations compared to before. One of the main factors being that the urban environment facilitated the fast spread of the Covid-19 virus.

Regional Planning

In 1963 the urban planner John Firedmann explained what regional planning entails. Regional planning handles the importance of coordinating economic development and guiding the spatial organization of housing, work opportunities and welfare services through land use policies. (Grundel, 2022)

The National Strategy for Sustainable Regional Development 2021-2030, publicized in March 2021 by the Swedish Ministry of Enterprise and Innovation, stated that the new goal for the regional planning politics in Sweden is to strengthen the local and regional competitiveness in order to create a sustainable development following the guidelines of Agenda 2030. In rural areas the intention is to provide opportunities equivalent to those given in urban areas regarding the local economy, a sufficient infrastructure and housing solutions while aiming for a bio-based, circular, fossil-free economy and the sustainable use of natural resources.

Consequences of a Growth-oriented Regional development

The planning system in Sweden is led by the municipalities, and the addition of regional planning strategies to the existing planning system is a relatively new way of developing Sweden. (Grange et al., 2024) Regional strategies are currently applied in three out of 21 regions generating Sweden's three metropolitan regions centered around Malmö, Gothenburg and Stockholm.

In Condition and Trends for Regional Growth 2022 (2023), Tillväxtverket mentions the unbalanced demographic development between metropolitan regions and rural areas caused by the regional policy. A development that has been an ongoing trend for decades where the urban growth engine is seen as the key for sustainable development. This regional policy has fostered a competitive environment where each region, municipality, city and community needs to advertise their place identity and use it to their advantage in order to attract people. (Björling & Rönnblom, 2023) The urban environment has been more successful in this feat. Using economic trickle-down logics, innovation clusters and the promise of

a positive economic development, it has made it more desirable to live in urban areas than in rural ones. This in return has led to more people leaving rural areas and moving into bigger cities.

In deconstructing the urban viewpoint: Exploring uneven regional development with Nancy Fraser's notion of justice (Grange et al., 2024), the city-centric agenda's effect on justice for geographies outside urban and regional centralities is discussed. The urban centralization and regional enlargement processes affirm a growth-oriented perspective in regional development, which only widens the gap for those who are included in the metropolitan regions and those living outside of them. This development causes political exclusion, economic maldistribution, marginalization and cultural misrecognition in rural areas.

Grange et al. (2024) are critical to the city-centrism agenda in the current urban and regional policies. They imply that regional disparities and spatial injustices are the outcome if the regional planning stays the same. Sweden is experiencing increasing differences in education, health, income, job and welfare services, depending on your residency. The consequences of an uneven development often arise locally and are not seen as a consequence of a systemic problem.

Peri-urban areas

Another consequence of the existing regional development through metropolitan regions is the fast expansion of peri-urban areas. In Mapping and Forecasting Land Use: The Present and Future of Planning (Gomes E. et al., 2022), peri-urban regions are defined as landscapes with both urban and rural characteristics adjacent to or surrounding the center of a metropolitan region. These areas are recognized as having urban sprawl and being of low density. The lack of theoretical framework and definition of peri-urban areas has made it hard to develop these areas, and they are widely regarded as land-in-waiting for development.

Another aspect of peri-urban areas is the

homogeneity it generates in the landscape between rural and urban areas. (Grêt-Regamey & Galleguillos-Torres, 2022) Shopping malls, single-family residential areas and standardized business centers displacing productive agricultural land are some features they have in common. These types of development are known to decrease the attachment between people and place. One could argue that fast-growing peri-urban landscapes are a threat to the engagement within communities, making people lose their sense of place.

Possibilities for Rural Development

In Planning for quality of life as the right to spatial production in the rural void written by Nils Björling (2023), Björling describes the possibility of using alternative centralities, participation and inclusion when planning rural areas. The idea is to give all geographical areas the position and possibility of being the center of their own context. By highlighting actors in different sectors, such as education, agriculture and tourism, a network emerges and potential and strategic interventions can be identified. These networks can then be used as a basis for municipalities to collaborate and share resources amongst each other, giving a more holistic view of the planning system that is not based on cities as centralities.

Promoting the participation of the community when developing projects in rural areas means combining the local landscape and the built environment with the labor market of cities and the institutional infrastructure in order to realize a rural hybrid. This showcases the potential of developing the quality of life for people living in rural areas on an everyday basis. Creating meeting places, new activities, commons and centralities. Instead of depending on a constant flow of resources and interest from the public sector. Self-organization where plural actors come together with their specific resources, knowledge and mandate is an alternative way of developing rural areas.

While both shifting the perspective on centralities and using participation are important factors in

the future planning of rural areas, one should not forget inclusion. Urban planners need to include plural actors and plural centralities and broaden their view of how to develop urban fringes besides building service points along the highway, shopping malls and camping areas, and instead work together with local associations and non-profit actors in a community. Meeting places are important in rural areas and community centers, independent churches, and folkets hus are ways to keep rural areas alive.

There is a need to let go of stereotypical visions of urban areas being more sustainable than rural areas. Björling means that there is an opportunity when presenting articulated alternatives to rural development to argue, choose and confront solutions that look beyond current planning strategies. To recognize communities, different landscapes and individuals living in rural areas as something in their own right.

Theory

Placemaking

The thesis has been inspired by the placemaking process in order to create a more sustainable rural development taking into consideration the already existing in terms of the built environment, local identity and future potential. The thesis serves as an initiation to a placemaking process. Further interactions with the community needs to be carried out for it to be a complete placemaking process.

What Makes a Great Place?

Project for Public Spaces is a multidisciplinary non-profit organization that works on designing public spaces together with the intended users of the public space. (Project for Public Spaces, 2022) In their booklet *Placemaking: What If We Built Our Cities Around Places?* they share what attributes are important to keep in mind when designing a place.

There are four main ideas in order to create a great place. The first and foremost is the connectivity to other places in its surroundings and the accessibility of the site through public transit, vehicle or foot. The place also needs to be easily navigated. The composition of elements should be designed in a way that gives the visitor a quick overview of the place and can be seen from afar.

The second one is the general comfort and image of the place. Are people comfortable spending time there? Do people feel welcomed? To construe this notion, the feeling of cleanliness, safety and ability to sit down are things to consider. Seating areas give people the option to stay longer and occupy the public space, which is what you want to attain while designing a great place to visit.

The third aspect is the activities available and the use of the place. Providing something for people to do offers them a reason to visit or even return to a place multiple times. A curated selection of activities will attract a variety of people. It is especially good if the activities are performed at different times throughout the day, which will not leave the place feeling empty.

Lastly, the most important aspect of the quality

of a place is its sociability. The goal is to design a person's favorite spot to hang out, make people want to say hi to their neighbors, and promote interactions between two complete strangers. That is when you know you have designed a great place.

Some benefits of creating great places is their ability to foster social interactions, encourage and define the sense of community, build and support a local economy as well as promote health and a sense of comfort.

What is Placemaking?

In *Rural Quality of Life* (Johansen et al., 2022), placemaking is described as a process where a collective of people come together and reimagines, sustain, or creates a specific place. The place often provides functions or services for the community living there. As a result, placemaking creates or maintains an identity, local meaning and a sense of community. Place attachment as a notion is more related to the individual identity, while the planning and designing of a place become a collective matter and an assemblage of many individual representations.

Placemaking can be described as a small scale intervention that is citizens-informed and means to enliven, improve and redefine space. It is usually performed inside the cityscape, and when done in rural areas it refers to the small town, space of the village or local landscape. It is not as common to carry out placemaking in rural areas since it is often used for urban redevelopment, however can be a relevant reference and an opportunity for individuals, a collective identity and further reinforcement of well-being in a rural area.

In *Placemaking: The Art and Practice of Building Communities*, Schneekloth and Shibley (1995) attributes placemaking as a way of creating community and facilitating the connection between people. Placemaking helps people create new relationships among people in places, not only as an aid for an individual to relate to a certain place. It focuses on the place, as well as the people-in-place.

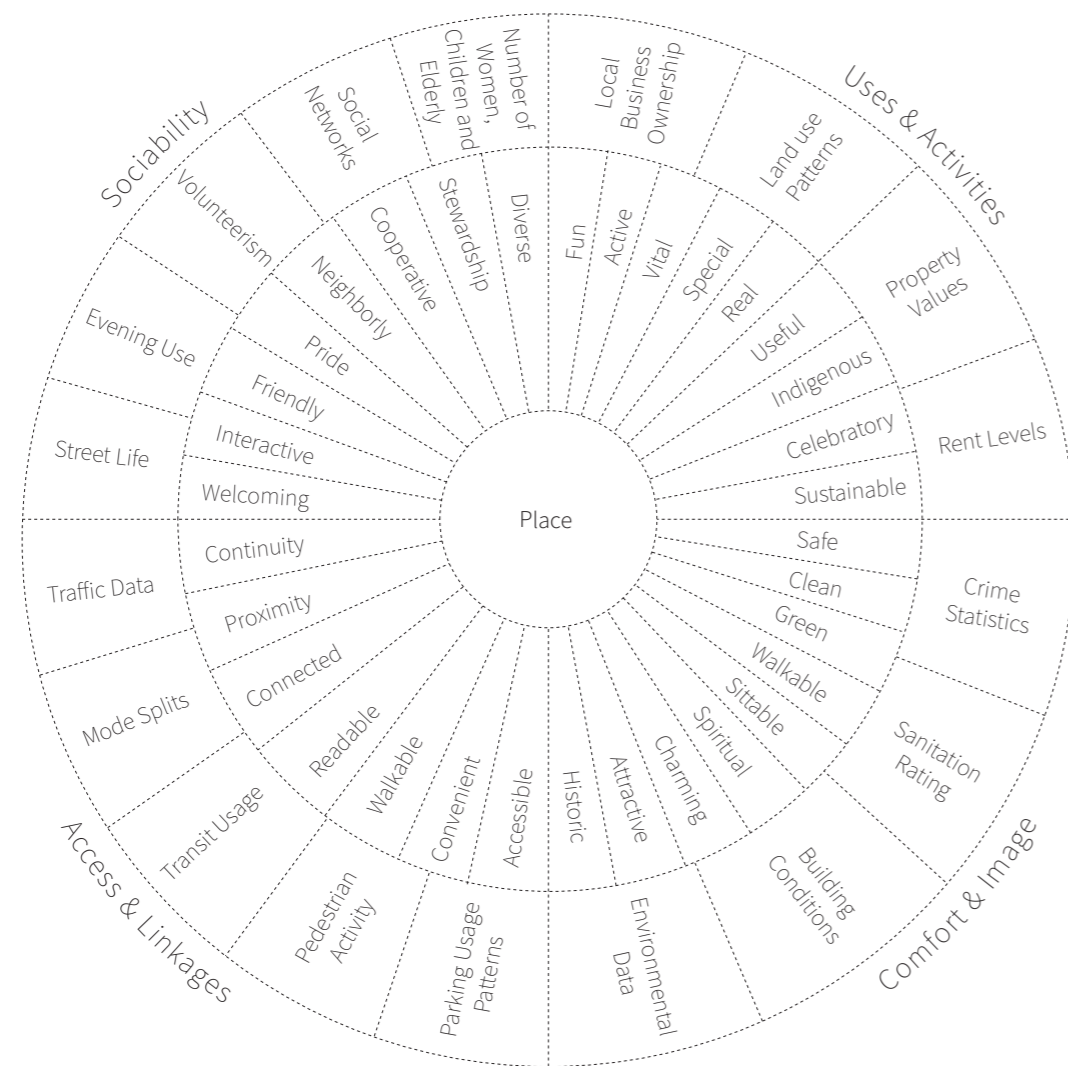

Figure 5. Attributes needed for designing a great place.

It is sometimes referred to as “World making” since it involves businesses, families, communities among others. The downside of the process then becomes its ability to also be detrimental for people and a place if poorly conceived or imposed.

Placemaking projects are often realized in a one-time event, for example, landscaping a park, saving a market or building a new school. Schneekloth and Shibley identify that there is generally a crisis that works as a catalyst for a project to be established through placemaking. For instance, a counterreaction to the demolition of a building or the withdrawal of investments in a neighborhood. Placemaking is the result of the ability to generate traction, focus opinions, and make a joint effort in response to a crisis. It is the differences of opinion influencing each other and disagreements resolved into positive actions that enable the process. The project is oftentimes not only limited to a specific site but rather acquires its own voice in a larger context and becomes a form of activism.

When the project is created, the maintenance of the place determines the success of the intervention. Especially the organizational dynamics in securing economic support from several different investors so not one organization accumulates too much power over the project. The project is often looked upon as the result of cooperative labor and not one individual. This system is described as complex and can be hard to manage. It requires dialogue and coordination to solve problems that occur along the way. There are no standard solutions or dogmatic rules to follow, and therefore the decision-making process takes longer. This type of collaboration, where everyone is looked upon as equal participants and not seen as competitors, evolves into a social ecology. The economical factor is a way to regulate inclusion and exclusion in place management to ensure social health, economic development and sustainability. A place will always need attention, time, care and energy to be maintained.

In order to realize this type of project, courage was one of the key factors identified by Schneekloth and Shibley for a successful outcome. Courage in politicians, neighborhood activists or in the

community to face challenges so that the crisis is taken seriously.

Placemaking Process

Four steps are involved in the Placemaking process.

Step 1: Opening up a dialogue space.

The community that inhabits the place needs to be integrated and partake in the process of placemaking since they are the ones being subjected to the change. (Schneekloth & Shibley, 1995b) They often have a knowledge about the place they live in that is intangible and informal, which they are sometimes hesitant to express since they are not used to the process of placemaking. It is important that their voice be heard and becomes legitimized by those involved. From a critical standpoint, the process in the absence of a dialogue where people can interrogate or affirm assumptions about the place the project is threatened. The knowledge about the place need to be situated and transformed before professionals come in with ideas about planning, design and construction.

The first act of placemaking is opening up a ‘Dialogue space’ where all the different voices can be heard. Fears, hopes, ideas, and frustrations about the place are shared. Professional placemakers, such as interior designers, architects and planners, contribute with an outside perspective and knowledge in order to create a common perception and a placemaking action. As long as the participants are committed to the project, conflicts that occur along the way because of the differences in opinion and experience of the place can be resolved.

Step 2: Confirmation in the dialogue space.

The second one is the ‘Confirmation’ in the dialogue space. This part of the process looks at the context. The history of the place and its function now, as well as the experience of the place over time by its

inhabitants. The participants need to accept and recognize that there is never going to be enough insight or information to take a completely rational decision in how to proceed in a project, however have the courage to do so anyway.

It is evident that in the placemaking process everyone needs to be aware of whom the decision-makers are, what their profits might be, and how the project is realized. The same goes for informing those who do not have access or the ability to influence the process but will be affected by the change. Those in charge of the process have the responsibility to listen to the knowledge from informal voices who are usually not as prominent in these types of settings. Any work done outside the dialogue space needs to be reintroduced to the participants and tested again. A way to establish conformation is through meetings, interviews, workshops and careful observation so that existing values can be uncovered. There is a great deal of trust placed in all the participants intentions to affirm people's experience of the world and their truth.

Step 3: Interrogation of the process.

The next step is the 'Interrogation' of the process that questions and problematizes the work in order to close the gaps and avoid disruptions and contradictions in the material and the worldview of participants so that they later on can be resolved in dialogue. This is made through interventions such as preservation, transformation, modifications and changes. The placemakers need to present as clear an understanding of what was discovered in the dialogue space before any judgments are made. This helps uncover basic values to further the project. First, after this, three questions can be asked according to critical theory to facilitate the interrogation.

The first one is to empirically acknowledge and understand what is. The empirical data uncovered oftentimes leads one to see what is lacking and what is present. The second is to ask why the preconditions are the way they are, and the third

one is to uncover underlying structures that have resulted in the preconditions. The purpose of asking these questions is to deconstruct and reveal socially constructed worldviews. Placemaking actions either maintain a certain worldview or challenge it. Understanding the history and societal purposes, gaining multiple views from the community, and seeing the power relationship in place gives insight to how the environment supports and maintains the social construct of a place. The collaborative dialogue is influenced by political and social contexts that either affirm activities and meanings or showcase their inequalities. Whether to rely on these or challenge them becomes a political and ethical act.

Step 4: Framing of action.

The last act is the 'Framing of action'. An iterative task where the confirmation and interrogation show the limitations and possibilities of action. Here also the decision on what and whom to include, as well as exclude, in the project is made. The steps are not sequential, but rather occur simultaneously and all at once, iteratively. The focus is on the possibility of action in a specific place with its inhabitants.

Adaptive Reuse

The gap between resources and producers has since the beginning of the urbanization- and globalization process increased (Röstlund, I & Björling, N, 2020). Materials and their production chain are part of the economic, ecological and social systems that we as a society have created. Material flows hold to a certain extent cultural, economic and political power structures and therefore the idea of relying on short-term solutions when constructing the future built environment needs to be re-evaluated. From extraction and production to the construction and end of life, the approach should be largely holistic and circular. There is not an endless supply of resources, and it is problematic that a good portion of the year the world lives on borrowed resources.

By shifting from a global production chain to accessing materials on a local scale and using regional traditions, the illusion of endless resources can be ruptured. The growing transport infrastructure, trade opportunities and technical development have led to a lack of recognition in material value and the understanding of how detrimental the building industry can be to the environment. Even though the globalization of the production chain has given people better living conditions, the centralized and rationalized production chain has also led to a disconnect between resources, communities and landscape.

To escape this disconnect, the building industry needs to adapt to a circular resource flow. The concept of a circular economy is based on the ability to design out waste and pollutants, keep products and materials at their highest value, and regenerate natural systems. This is essential in the design phase, where material choices can ensure further circulation. The ability of resilience and adaptiveness are key factors in order to transform the system and handle new challenges.

Röstlund & Björling are adamant that a local material process is not sustainable in itself. The time aspect needs to be applied in relation to the economic preconditions of local actors, the resilience of the local landscape, and cultural values embedded in materials.

Before the industrialization of the building industry, creating new building elements was seen as intensive labor and, if damaged, would be primarily repaired or be taken apart to be reused for its different parts before it was discarded. The modernistic approach during the 20th century re-evaluated this by creating a complete standardization and commodification of the production chain. The 'one size fits all' methodology and 'new-as-novelty' caused a global phenomenon of placelessness where the built environment became standardized in its architectural expression.

The idea behind using local resources is not to regress in progress and only use traditional techniques but rather work with local conditions of a certain climate, topography or material available at a specific site in order to avoid building standardized structures and stripping away what is already on the site. The use of materials connected to the local environment strengthens the bond between people and place and fosters a more resilient community with the ability to use local resources available. Relying solely on a few large-scale systems makes a community more vulnerable to disruption instead of having many smaller connections. However, the risk with this approach of adapting to a bioeconomy is the disconnect it can create between a place and technological, as well as global economic development.

The supply chain can be looked at from an international, national, regional or local level. The closer the supply chain is to the project site, the bigger the impact it has on the local economy. A local scale implies harvesting, extracting or manufacturing resources at a municipal level or smaller. Some municipalities in Sweden are trying to implement a circular economy in order to take care of local material flows. They are deconstructing buildings instead of demolishing them and encouraging the reuse of the building materials locally. The capital then circulates within the community and strengthens the local economy. Internal reuse can influence local innovation and promote resourcefulness, as well as a more responsible consumption and production of building materials.

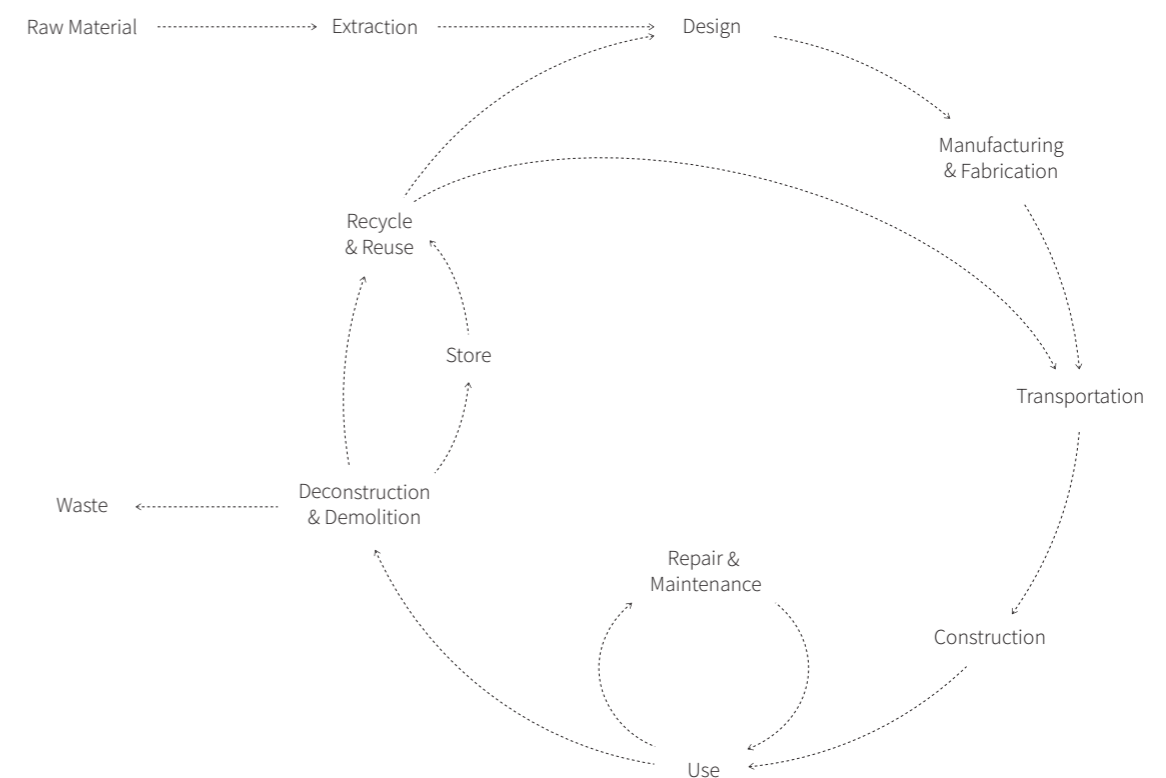

Figure 6. Material flow in a circular economy.

Rural Initiatives

Kamikatsu Zero Waste Center

The small town of Kamikatsu in Tokushima Prefecture, Japan, has a population of approximately 1,500 people and in 2003 the city issued a "Zero Waste Declaration" in order to safeguard their abundant natural environment and lifestyle. (KAMIKATSU ZERO WASTE CENTER | Hiroshi Nakamura & NAP, n.d.) This resulted in a building complex dedicated to reduce, reuse and recycle waste from the community and the recycling rate has since increased by more than 80%.

The facility is named WHY and has the same shape as a question mark. (Free-Template.Co, n.d.) It was realized by the architectural firm Hiroshi Nakamura & NAP and was completed in 2020. The intention behind the shape was for consumers to ask themselves Why they buy it?, as well as Why they want to throw it away?. The architects wanted to challenge societies mass production, consumption and disposal as well as change the way people think about waste by constructing a building that supports a circular and collaborative economy. They included spaces for seminars, a community hall and even built a hotel in connection to the garbage station so that people could visit the center and get inspired. These common spaces also encourage interactions between the locals and visitors. They in return promote and teach people about the zero waste movement and pay it forward to the next person.

The waste was first organized in nine different categories, which later turned into 45 separate ones. (KAMIKATSU ZERO WASTE CENTER | Hiroshi Nakamura & NAP, n.d.) Everything from plastic caps and ceramics, to kitchen garbage and home electronics is carefully organized and recycled. There is also a thrift shop on site, a Kuru-kuru store, which comes from the Japanese saying "to go round and round". (Yeung, 2023) The items in the store are completely free and everyone is allowed to take what they are in need of.

The town was previously known for its forest industry, and this resulted in a wooden structure. (KAMIKATSU ZERO WASTE CENTER | Hiroshi Nakamura & NAP, n.d.) The community requested a building that wind and light could freely flow through to help with the smell, which the repetitive wooden

frames enables. The wood is locally sourced cedar, and the dimensions of the pillars were adapted to the original size of the tree to reduce spill material. Local contractors were hired to build it, which revitalized parts of the local economy. The architects also asked local companies, manufacturers and townspeople for material donations in the form of tiles, bricks, fabrics, wood flooring etc. Objects that they no longer saw any use in, and they redesigned them to be reused in the new building. This becomes evident in the collage inspired window placement in the facade.

It was important for the people of Kamikatsu to feel connected to the architecture and a sense of pride of the initiative taking place. By taking what first to be considered waste and giving value to it, the local identity was embodied in something tangible and had a transformative impact in the local way of life.

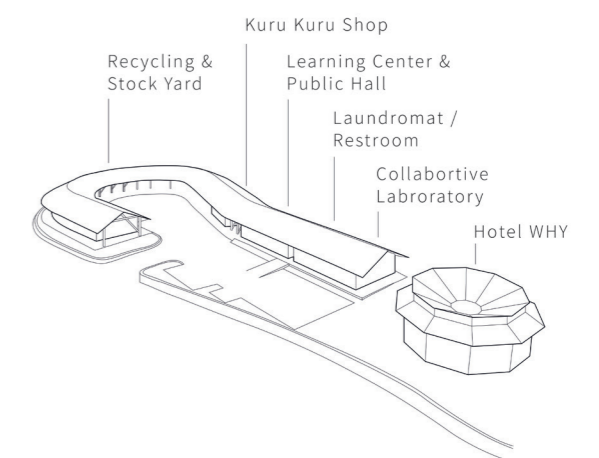

Figure 7. Room configuration over Kamakatsu's Zero Waste Center.

Kretsloppsparken Alelyckan

A similar project to the Kamikatsu Zero Waste Center, in a Swedish context, is the recycling park in Alelyckan, Gothenburg. The park was opened in 2007 and was then one of the first ones of its kind. (Higab, 2023) The park is a sorting hall with a total area of 30 000 sqm. Here, visitors come to throw away objects they no longer are in need of. Before it is thrown away, things that are deemed reusable are sorted out by the staff working there. The reusable objects are then either sold in City Mission's secondhand shop, Reuse station, or Repair shop. The park has been owned and managed by Higab since 2007, a real estate company owned by the city of Gothenburg.

The system divides the objects into three different categories depending on their use. The secondhand shop is mainly for reselling clothes and home furnishings. The Reuse station focuses on selling building materials such as windows, doors, recycled bricks, etc., and objects that need to be renovated I sent to the Repair shop, which is connected to a small café. (Söderman et al., 2011) The employees in the café are people that have struggled in the labor market and need a chance to enhance their resumes, giving a person tools and the ability to succeed on their own.

At the recycling central, the waste is sorted into 15 different categories, including corrugated board, compost, wood and combustibles, among others. In 2010, only a few years after the opening, 70 % of the products given to the facility could be resold, and by 2024, the Reuse station hit an all-time sales record with a thousand new customers compared to the previous year. (Smederöd, 2024) There is an ongoing trend in the building sector and the public that is more conscious of their recycling and reuse habits, thus increasing the popularity of the facility.

In 2012, the concept behind the facility, which is to avoid throwing away, reduce waste and reuse all together, was presented at the United Nations Conference on Sustainable Development in Rio de Janeiro. (Higab, 2023) Since then Alelyckan has received study visits from other countries, both from Asia, South America and Africa.

By the year 2017, new additions were made in terms of a changing rooms, a meeting room and an office. When the extension was built, recycled materials such as windows and doors given to the facility were used in the design.

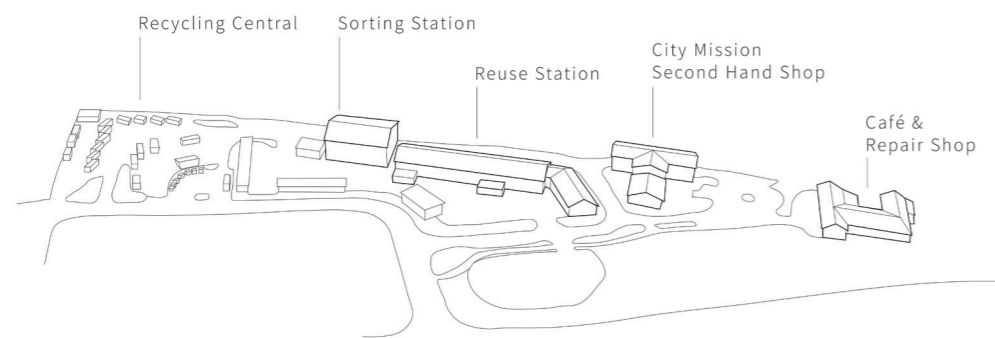

Figure 8. Overview of Kretsloppsparken Alelyckan.

Egnahemsfabriken Tjörn

Egnahemsfabriken was founded in 2018 on the small island of Tjörn and is an economic cooperation with a focus on social housing and educating people in self-construction. (Om Oss – Egnahemsfabriken Tjörn, n.d.) The name is inspired by a movement called Egnahemsrörelsen that existed during the 20th century, before the million program and the free market were applied to the Swedish housing market. The movement wanted to give people the possibility to build their own homes at a reasonable cost through individual labor, land owned by the municipality with site leasehold rights, preferential government loans, carpentry skills and architectural drawings. Egnahemsfabriken's goal is to bring back this approach and believes this to be a better approach to providing people with housing than the current system where people are struggling to enter the housing market. They want to provide a more sustainable option long-term for rural development and when building social housing.

The current building industry is more standardized than it was before the million program, and with industrialized and large-scaled development comes fewer actors, which in return creates a more concentrated market. A concentrated market is often less innovative and handles crises worse than regions that invest in cooperatives. Even though, the building process often slows down in a more co-creative process, because amateurs and professionals need to work together. In the end, the result can hold the same standard as industrialized building methods and is in many cases less expensive because of the flatter organization. Another aspect of using a smaller actor is the impact on the climate it has, such as a decline in the use of resources, and an increase in reuse of building materials when the process is easier to tailor to each individual project.

The cooperation's primary goal is to provide a sustainable development for Orust municipality and, in the future, inspire other municipalities to similar initiatives. They achieve this by giving more social groups an active role in building their own home and providing them the means to do so through workshops, close cooperation with the municipality and other stakeholders, both public,

private and non-profit organizations. They are also a platform for promoting local resilience and rural development. Egnahemsfabriken wants to provide multidimensional values through social housing and contribute to a living built environment and culture. They are also active in the research and innovation field around social housing and want to create a community that is confident, resilient, and adaptive together. According to them, housing is not an individual problem. It is a collective matter.

In their house factory on Tjörn, which is an old farm transformed into the cooperatives work site, they have project sites that individuals can rent when building their own home, storage space for reuse and safekeeping building material, meeting rooms, a green house, a café space and a guest house for people building their new home. The different spaces support their work with public education and raising awareness about sustainability issues and Agenda 2030. They have a concept of co-creative tourism, which entails giving visitors an experience beyond observation and letting them participate in the activities in an organized manner. They have plans on further developing their operation by including a forge, a carpentry shop, an art gallery and a bio-water treatment system.

The cooperation has knowledge and experience in realizing built environments on different scales, such as tiny houses, eco-villages, building cooperations and place development. They provide counseling for building cooperations and individuals interested in self-construction, as well as in architectural design, landscape design and public meeting-place development.

In an interview with Tinna Harling, a board member and operational manager of Egnahemsfabriken, she described a project the cooperative has been a part of. A detail plan in Husebybergen, Ellös. It is a unique collaboration between the municipality of Orust, Mikrofondem, Ekobanken, the association for building cooperations, the university of Gothenburg, and with financial support from Vinnova. (Egnahem I Husebybergen, Ellös – Egnahemsfabriken Tjörn, n.d.) The project is for people who want to design and build their own house in order to afford a new

home. The participants are provided with 17 lots from the municipality where they can build a house between 20 and 90 sqm BTA. The setup is supposed to remind the inhabitants of a traditional village and diversity in the built environment. The self-builders can choose to either buy the property for 250 000 - 300 000 kr or rent it for a yearly charge of 3,25 percent of the property value, with an additional cost of 400 000 kr for common spaces, water supply, sewage, electrical and additions to the existing road network. The project started during the spring of 2024, and the first houses will be built after the summer and spring of 2025.

According to Harling the municipality of Orust has had an ongoing gentrification process in the last couple of years where people who have lived on the island all their lives decides to sell their homes to people with money to afford it. She even experienced it firsthand, working as an urban planner for the municipality. She believes this type of development that is being planned in Husebybergen

is a way to stop the community from slowly turning into a place with luxury villas, and instead invest in building cooperatives and rental units. Making it easier for young people and the elderly to afford the living costs on the island.

Egnahemsfabriken had plans to create a similar project as Husebybergen in an area outside of Kungälv. A privately owned land with the possibility to develop a new area from the start. The proposal included row houses, tiny houses, apartments for the elderly, and a center using a small developer, much like the project in Husebybergen, though on a bigger scale. The planning unit in Kungälv however, did not see the possibility in this. Harling describes the difficulty in developing small scale areas and how it is dependent on the collaboration and willingness of the municipality to take a chance on something out of the norm compared to the current planning system. A lot of it is tied to the question of power dynamics and the difficulties in creating a systematic change.

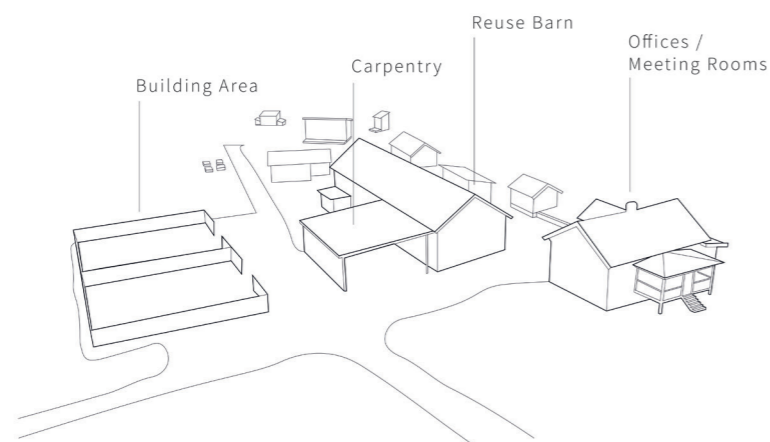

Figure 9. Overview of Egnahemsfabriken in Svanvik, Tjörn.

STF connected accommodation

The Swedish Tourist Foundation, or STF, is a non-profit member association dedicated to providing access to the natural and cultural heritage in Sweden. (Swedish Tourist Association, 2024) Their intention is to inspire people to visit nature and safeguard the environment for future generations. The organization was founded in 1885 in the small town of Uppsala and currently has over 206 000 members. One of their goals is that they want to be the leading actor within the hiking community in Sweden.

In an interview with Yvonne Mosell, the regional manager of the STF connected accommodations in the south of Sweden, she explains how their organizations are a driving influence towards a sustainable tourism in Sweden, especially in rural areas. Influencing questions about allemansrätten, walking trails and infrastructure, which are highly prioritized issues when traveling in order to succeed in their goal regarding sustainability.

In addition to this, STF has asked passionate entrepreneurs in the hospitality industry, who share similar values in terms of sustainability and providing genuine experiences, to join their network in favor of reaching out to a wider audience with an interest in experiencing nature and culture all over Sweden. The network currently consists of 250 unique places, ranging from bed & breakfasts and hotels to mountain cabins and hostels. It is exclusively for privately owned businesses, except for a few mountain cabins and hiking stations in the north of Sweden, which they run by themselves, since they are a non-profit organization and do not have an economical stake in the network. Their job is to first and foremost inform and advertise to the public of different options to stay in when traveling in Sweden. The network is also an opportunity for the hospitality industry to exchange knowledge and experiences with each other. STF provides conferences for entrepreneurs connected to the network, where they can meet and discuss the challenges they face in their day-to-day operations.

Every accommodation that wants to join the network is obligated to make a promise of sustainability where they have to follow nine declarations. (Svenska Turistföreningen, 2024)

- To be engaged in the community.
- To help guests become more sustainable.
- To sort and recycle waste.
- To take responsibility over their energy consumption.
- To not be wasteful and protect water as a resource.
- To contribute to viable rural areas and a sustainable agriculture production.
- To use environmentally friendly products.
- To enhance and promote good public health.
- To be a responsible employer.

The promise is towards the guest visiting and provides a starting point for working with social, ecological and economical sustainability in the tourism sector. It is up to each business how they want to implement them since there is not a specific guide to follow. There are different preconditions to each site and also different sizes to the accommodations, which needs to be taken into consideration in terms of the scale and economical opportunity to implement certain solutions. Some of the accommodations in the network already have an environmental certification, such as the Green Key, KRAV, Svanen or Nature's Best, which touches on these topics.

Mosell also shares that it is usually the small accommodations placed in rural areas that are the key when creating value for the local community in terms of generating job opportunities and contributing to the local economy. These types of accommodations are experts in providing personal and genuine experiences for their guests. STF has chosen not to work closely with those who have the intention to only earn money or whose main focus is to provide a place to sleep in. Their interest lies in those invested in their community instead. Some of the travel reasons given by the guests when visiting the accommodations included in the network are often related to outdoor activities such as hiking, cycling, skiing and paddling. However, there can also be places for learning experiences, conferences, events, workshops and food courses, among others.

The interest in small scale development has increased during the last few years, which is the

niche the Swedish Tourist Foundation was going for when developing this network. They have a bright view of the future, that the interest in cultural and natural experiences in Sweden will increase. Since the pandemic, people have chosen to stay in Sweden and experience what nature has to offer here instead of traveling abroad on vacation.

To the right, a map over the hiking trails Bohusleden and Hallandsleden along the Swedish west coast is included. The two trails meet in Älvsåker, the small community of Anneberg. The map showcases how the accommodations are positioned in the network in proximity to existing hiking trails.

Figure 10. Map over the hiking trails Bohusleden and Hallandsleden on the Swedish west coast with STF connected accomodations.

Figure 11. Recycling & Stock yard inside the Kamatasu Waste Center. (Fujii, 2023)

Figure 12. Public hall inside the Kamatasu Waste Center. (Fujii, 2023)

Figure 13. Inside of the City Mission's Second hand shop at Kretsløppsparken Alelyckan.

Figure 14. Outside the Reuse station at Kretsløppsparken Alelyckan.

Figure 15. Site visit at Egnahemsfabriken.

Figure 16. Outdoor seating area at Egnahemsfabriken.

Figure 17. Inside the carpentry at Egnahemsfabriken

Figure 18. Ongoing projects in the building area at Egnahemsfabriken.

Project Site

Choice of Site

Anneberg was chosen as the project site. A quiet station community in the municipality of Kungsbacka within the metropolitan region of Gothenburg. Anneberg is located on the West Coast of Sweden and has commuting possibilities to both Kungsbacka and Gothenburg. The area was recognized by the municipality of Kungsbacka as a place for rural development.

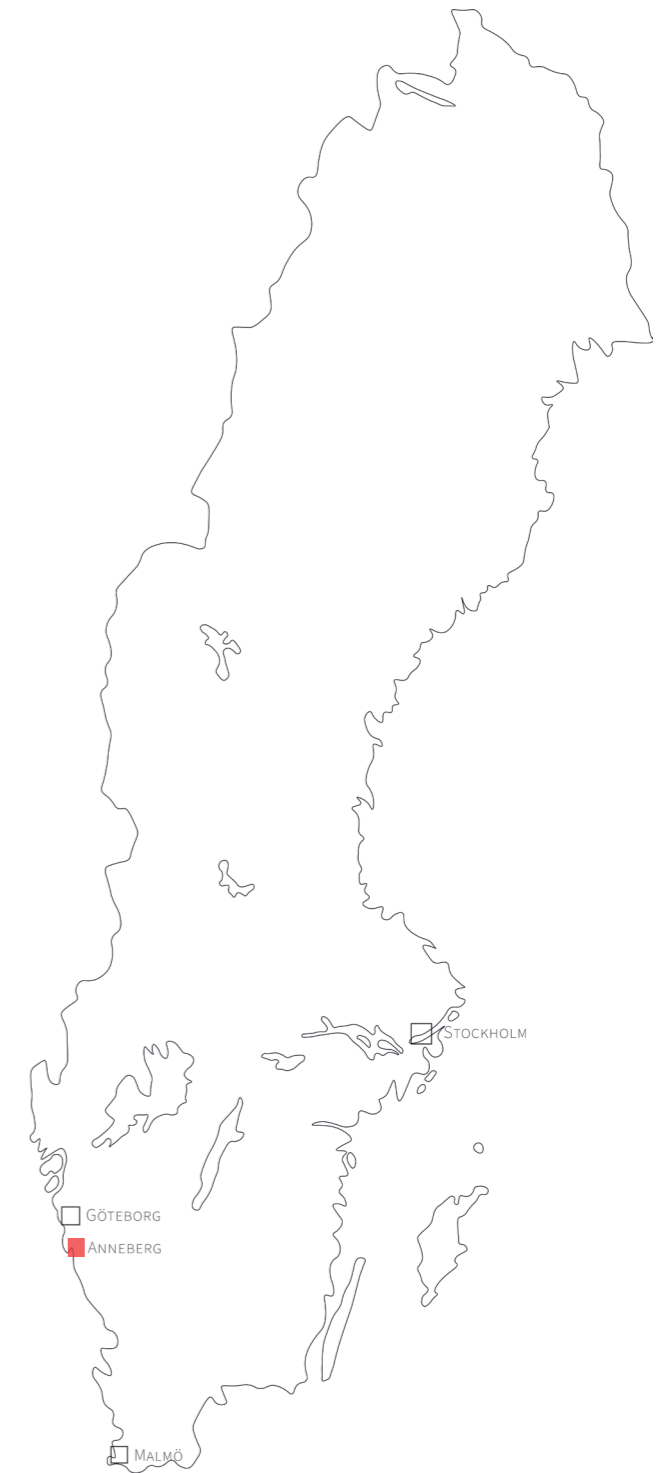

Figure 19. A map over Sweden showcasing where the project site is.

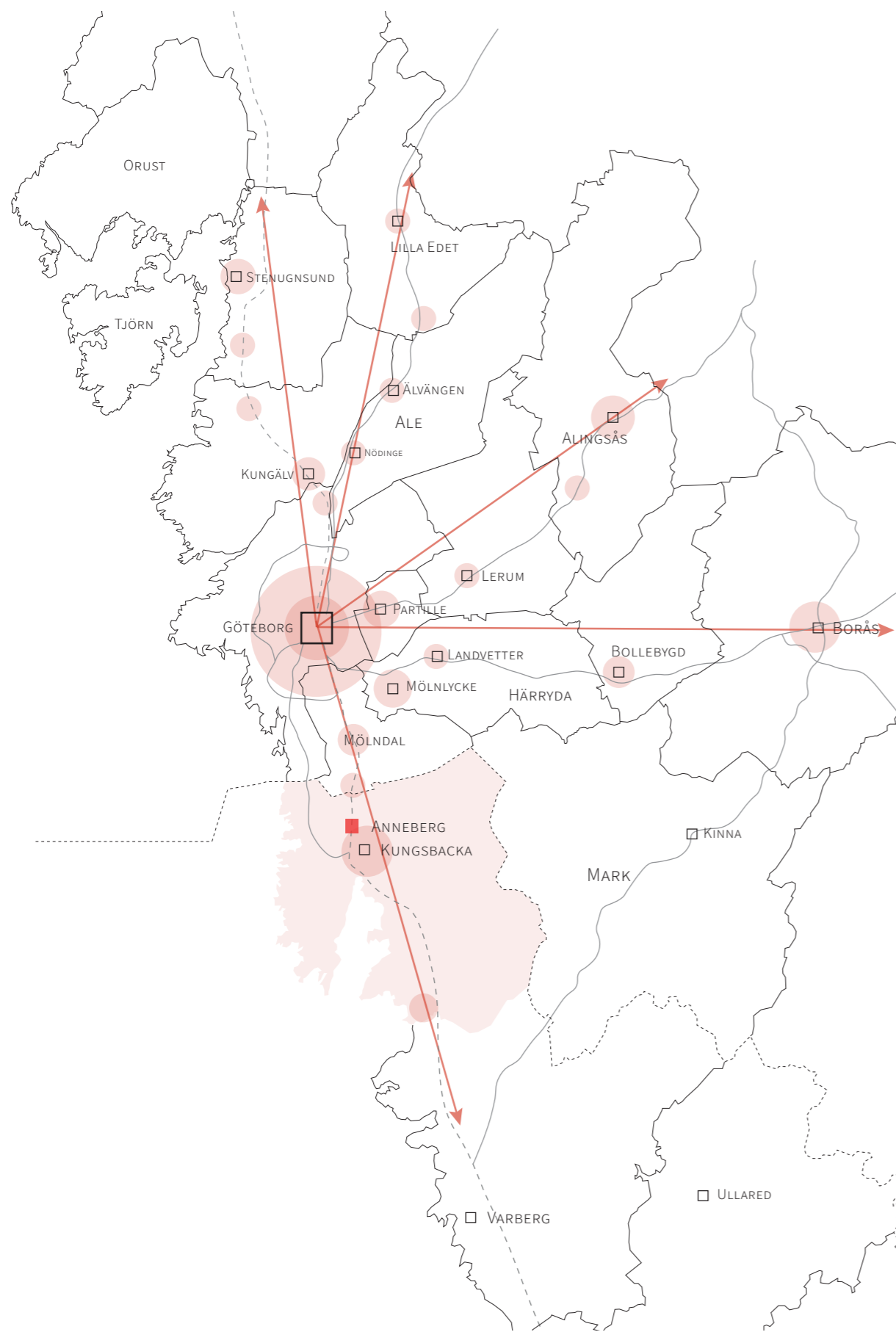

Figure 20. The Metropolitan region of Gothenburg. The municipality of Kungsbacka is marked in red.

The Metropolitan Region of Gothenburg

In the master plan of the Gothenburg region, it states that the city of Gothenburg is supposed to be the core and driving force for all its surrounding area. (Översiktsplan För Göteborg, n.d.) The region's strong labor market and high employment rate generate a resilient economy that is not dependent on specific industries or certain employers, and this benefits the whole region. The strong core has a positive impact on population growth, and access to people with higher education is an important factor for companies when they choose where to locate. Every day approximately 120 000 people commute to Gothenburg, and the city is considered a hub for people and goods transport in the west of Sweden.

In the report, Hållbar tillväxt: mål och strategier med fokus på regional struktur by Gothenburg communal council (2013), the council emphasizes that the level of mobility within the region is a key factor for continued growth and that every municipality has a responsibility to contribute to the accessibility within the region. (Hållbar tillväxt: mål och strategier med fokus på regional struktur, 2013) This strategy stems from wanting a sustainable regional structure in the area long-term with a balanced population allocation. The infrastructure system is therefore dependent on continued development to support the goal of Gothenburg being an attractive place to live and work in.

Station Communities

Ale, Alingsås, Kungsbacka, Mölndal, Partille and Stenungsund lie within the Metropolitan region of Gothenburg. These localities are called station communities. (Levande stationssamhällen, 2021) Developing communities in proximity to train

stations is important for the regional development of Gothenburg. The infrastructural connection between places within the region generates potential and promotes sustainable travel habits. Each station is part of a larger system in an interconnected network.

One challenge station communities face is accessibility in terms of reaching the station and also being able to cross over the rails safely. Train tracks often cause mental and physical barriers that divide the built environment in two. Leading to one side being more developed than the other. Station communities also risk becoming places that are empty during the day due to the commute to central nodes within the system. They struggle in providing commercial and social services in order to become attractive for people visiting and the residents living there.

There are often conflicts of interest regarding social, economical and environmental values when wanting to develop an attractive station community. The question that often arises is, 'For whom is the station community designed for?'. The visitors, residents or people just passing through? Many municipalities develop these localities with the intention of increasing the population in the municipality. Already established businesses that have a strong connection to the community sometimes struggle when needing to compete with different interests that come with new development.

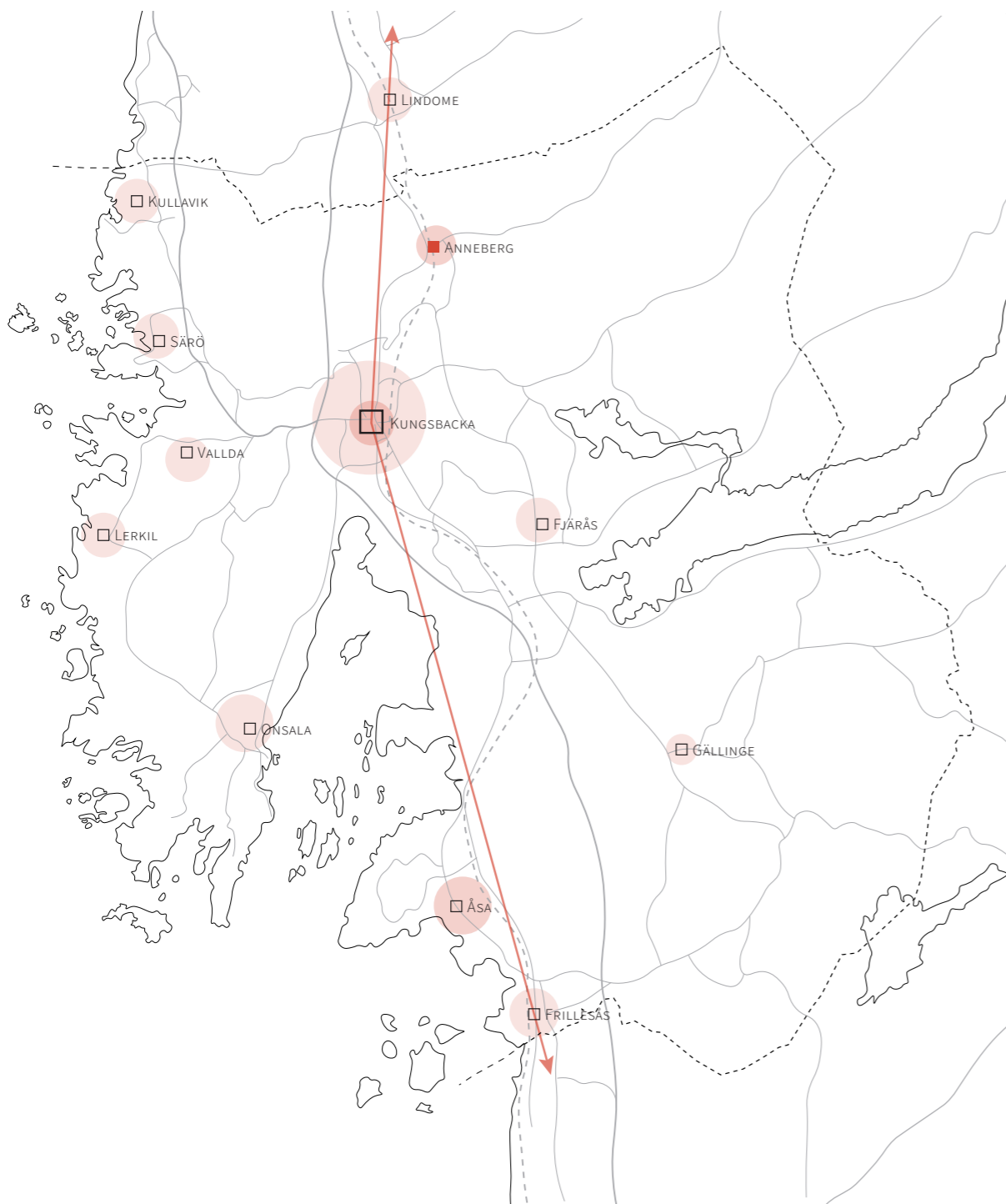

Figure 21. Municipality of Kungälv. Anneberg, Åsa and Kungälv are identified as places for further development by the municipality.

Master Plan of Kungälv

The municipality of Kungälv is part of the metropolitan region of Gothenburg. (Framtida Kungälv, n.d.) The master plan for the future development of the municipality of Kungälv was accepted in January 2022. It is based on the strategy for 2040 and Kungälv's main aim is to be an attractive place to live, work and spend time in.

By the year 2050, the municipality expects their population to consist of 130 000 inhabitants. This means that there will be a need for more housing, work places, an extended public transport and public services, while at the same time preserving recreational areas and nature values.

The municipality is planning to build new development in direct connection to the public transport nodes and communal services in order to grow smart and sustainable long-term. The station communities Kungälv City, Åsa and Anneberg are identified as areas where new construction will take place. The main argument for developing these communities further is to strengthen the existing infrastructure in the municipality. It is important that both Åsa and Anneberg, which are located along the West coast line, Swedish: Västkustbanan, incorporate a center that provides services to its surrounding areas. The priority for these places of development is densification in a central location, rather than the preservation of agricultural land.

The commute in Kungälv is mostly one-sided, and in the future the municipality aspires to have a more balanced exchange with Gothenburg, where they want to create their own attractive labor market from a regional perspective. In the future, Gothenburg will eventually expand and come to include Kungälv and other surrounding municipalities like it. The Gothenburg region will then be considered a polycentric region with multiple centers.

Small Scale Development

The municipality of Kungälv wants to reconsider the idea of small scale commercial services and encourage businesses that contribute to a stronger local economy and a thriving rural environment in their master plan. They see potential in complementing the existing agriculture and forestry with local processing of natural resources in the area, and these types of initiatives should be prioritized. For instance, generate food tourism with cafés, restaurants, "gårdsbutiker" and "besöksgårdar". The businesses should take into consideration the surrounding areas and the preconditions of the site. Transport heavy industries that are disruptive for the community and cause unwanted commotion should be restricted to designated areas with good access to public transport.

Tourism and outdoor businesses also contribute to promoting rural development and strengthens the municipality. Establishments in proximity to coastal areas, hiking and cycle trails are encouraged and this adds to the general attraction of Kungälv. The municipalities recognize the possibility to develop Hallandsleden and Kattegattsleden even further.

Any new addition should be integrated into the built environment and become a natural part of the already existing. Therefore, the localization of new businesses should be carefully considered. For example, abandoned buildings previously used for farming are encouraged to be reused, looking at the environmental aspects and how interventions in the landscape affect the character of the area.

Figure 22. Map of Anneberg. The pink circles represents small centers in Lindome, Anneberg and Kungsbacka.

Local Identity of Anneberg

In the architectural program of Anneberg written by Tobias Nordström (2003), a compilation of the history and identity of Anneberg was collected on behalf of the planning unit of Kungsbacka. The report was written on the basis of creating new development in Anneberg and has been used in this thesis to build up a knowledge base.

History

Anneberg was from the beginning made up of four smaller villages called Lerberg, Alafors, Älvsåkers by and Hjälmed. (Nordström, 2003) It is unknown when people first started settling in the area. The church is the oldest building in Anneberg and is believed to have been built sometime during the 11th century. During the 1500s up until the 1850s, agriculture and livestock husbandry were the main sources of up keep. The soil however was not productive enough and did not yield sufficient amount of harvest. Therefore, complementary trades such as forging scythes and manufacturing furniture were developed. The built environment consisted mostly of farms that were square shaped around an open space, called Sydsvensk gårdstyp. This typology protects against the wind and there is still one farm preserved in Anneberg called Lindströms Gården.

The rationalization of the agricultural production and introduction of machinery in the 1850s dissolved the four villages and the farms were redistributed in the landscape in order to double the amount of agriculture land. The soil was still not productive enough to establish a large scale agricultural production. To fit the larger vehicles and machines, one of the lengths in the Sydsvenska gård typology was removed. This created a u-shape, which is the most common farm typology in Anneberg.

From previously using the river for transporting goods to Anneberg it was decided that the new railroad was to be drawn through the community. Other localities during the end of the 19th century experienced a similar change and were named station communities. The new station shifted the center to the west, and houses were built

surrounding it. In 1923 the train tracks were redrawn and the station house was moved to its current location.

The furniture business in Anneberg became profitable and during the 1910s a new warehouse was built to store more furniture before they were transported with the train to be sold. Despite being a sparsely populated area in the 1940s a small center with stores, a dairy, a postal service and industries was established.

“Det svenska folkhemmet” and the four-week-vacation law made Anneberg a place for recreational homes during the 1930s to the 1960s. The homes were often placed by the hillsides in order to not occupy agricultural land. Many of the farms were sold during the 1960s and transformed into stables for horses. Horses has become a familiar sight in Anneberg and some of the finest trotting horses in Sweden are being trained here.

Two new residential areas were built in the 1960s and 1990s. During this period in time, many of the existing recreational homes were turned into permanent residences. The political perception until the 1990s was to not build on agricultural land and preserve it for future generations to come. The sentiment has later changed, and it is seen as too expensive to adapt the built environment to the landscape.

The perception of Anneberg in the 21st century is that it is seen as an attractive place to live in terms of its connectivity in a larger scale to both Kungsbacka and Gothenburg. The population increase has led to child care services such as preschools and an elementary school being built in the area. There are plans in the works to develop Anneberg even further and establish a new residential area in the near the station of Anneberg.

Community of Anneberg

The municipality of Kungsbacka has collected information given by SCB ‘Statistics Sweden’ and made a chart of the number of residents in Anneberg

and their age. (Power BI Report, n.d.) The total number of inhabitants is 6 195. The largest age groups are people between 30 - 64 years which makes up nearly 50 percent of the population. The second-largest group is people between the ages 0 - 29 years old (35%) and the remaining 19 percent is people over the age of 65. In Planbeskrivning - Detaljplan för utveckling av Annebergs centrum inom fastigheterna Alafor 2:16 med flera i Kungsbacka kommun an analysis made of Anneberg states that the main demographic in Anneberg is families with children and that the night population is five times the daytime population. (Kungsbacka kommun, 2024)

Local Landscape

Anneberg has a rift valley topography. (Nordström, 2003) This means that the landscape varies in terms of large open fields for agriculture production and large pastures for animals, to small hillsides occupied by a coniferous forest. The horse keeping has had a major impact on the character of the local landscape in terms of preserving the open fields and therefore defining the character of the landscape in Anneberg. The livestock husbandry provides unobscured sight lines and an openness in the space.

There are two main paths defining the landscape. Göteborgsvägen, alongside the railway in a north-south directions, and Älvsåkersvägen that goes in a west-east direction. Their shapes are formed by the topography in Anneberg and placed to be self draining. The built environment has been concentrated mainly to these two roads.

The pink circles in the diagram represent the

Figure 23. Diagram of main paths and centers in Anneberg.

two small centers in Anneberg. One in the west surrounding the train station. Here one can find a pizzeria/kiosk and buildings that previously provided services such as the old station house, a carpentry factory and general store. These buildings have either lost their intended function, turned into housing or been left abandoned.

The other center placed to the east holds social services such as a small library, several preschools, an elementary school, the church of Älvsåker and a parish house.

There are two main water sources in the area. The Kungsbacka river and Lillån that converges together and runs all the way to Kungsbacka.

Local Actors and Associations

Some of the main local actors in Anneberg are the Pizzeria/Kiosk, a riding high school that has connections with the Åby's harness racing school, the church of Älvsåker and Annebergshus which is part of the Derome concern. (Nordström, 2003)

In the 1940s, two brothers living in Anneberg built a small saw mill where they manufactured wooden boxes used for transporting fish in. (Anneberg, n.d.) The business was very successful since it corresponded with the prime time of the Gothenburg harbor, which resulted in that the brothers in 1955 could develop a house factory called Annebergshus. The factory had a focus on building prefabricated houses made out of wood. (Hembygd, 2022) In 1981 the Derome concern acquired the business and today Annebergshus is considered one of the biggest suppliers of small houses in Sweden. Derome's house factory is still located in Anneberg.

A local association in Anneberg with a long tradition in the area is Annebergs IF, which is the local soccer club founded in the 1920s. (20-talet - Annebergs IF, n.d.) Besides multiple riding schools in the area, another sporting association in Kungsbacka is IF Rigor. (RigorTorpet - IF Rigor, 2024) The organization provides a selection of different sports. For instance mountain biking, orienteering, track & field and cross country skiing. Their clubhouse is located in Anneberg where they have mapped out several running- and mountain bike trails.

Sveriges Hembyggsförbund, Sweden's local historical society, is an organization consisting of 2 060 local associations. (Hembygd, 2023) It is a

movement that fosters the local cultural and natural heritage all over Sweden by teaching old methods used for building maintenance, agriculture and craftsmanship, among others. Their vision is to keep rural areas alive and open for everyone. The organization is built upon the engagement of its members and their work contributes to the social sustainability in rural areas. The local associations often cooperate with regions, municipalities, local businesses and other organizations. Anneberg has a local historical association, and they own a building called "Älvsåkersgården" that is often rented out to community members for gatherings.

Built Environment

There are three main typologies in the built environment of Anneberg. (Nordström, 2003) The farm typology, the recreational homes turned into permanent residences and villas, and the residential areas built in the 1960s and 1990s.

The farm typology comes from a long building tradition shaped by local resources in terms of access to material, knowledge of building techniques, and optimal form for function. Transporting material further than necessary was too demanding and time-consuming, making the material mostly locally sourced. The older farms are usually smaller, while the newer ones have larger building volumes.

The most recurrent type of farm in Anneberg is the U-shaped formation, where two of the volumes are either used for equipment or animals. The third one is designated as the main house used for living and is usually positioned in between the two farm buildings, creating sheltered space from the wind. The main house was usually painted in a more expensive paint than the farm house, where it was common to use a red emulsion paint, which was more inexpensive. There are two main types of roof constructions used in farm buildings. (4.1 Takstolstyper - TräGuiden, n.d.) That is either a framework or a truss structure.

The recreational homes were usually placed along the hillside in order to not occupy any productive agricultural land. The buildings were adapted to the existing environment, and the terrain was mostly left untouched. The position on higher grounds also made them have a clear view of the landscape. The volumes share resemblance with small crofts in size and are usually colorful. During the late 90s, many of the recreational homes became permanent.

Typologies:

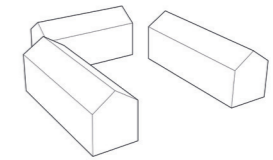

Figure 24. Farm Typology.

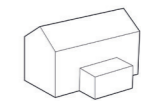

Figure 25. Recreational homes turned into permanent housing and Villas.

Figure 26. Two-story residential building.

The first residential area was built in the 1960s and has a strict organization. The houses are one-story-high and similar in their architectural expression. The second area is from the 90s and is two-stories high. The structures are painted in pastel colors ranging from pink, green, blue and yellow, giving a playful impression. The residential areas are designed to be catered towards families with children and a main contributor to the population increase in Anneberg.

Dialogue Space in Anneberg

The first act of placemaking is opening up a 'Dialogue space' where all the different voices can be heard. (Schneekloth & Shibley, 1995) A survey was issued to the community through a Facebook page dedicated to people living in Anneberg. Eight questions were asked concerning the local identity, and 103 people decided to participate in the survey. 78% of the answers came from women, and the age range differed between 21 and 79 years old.

Many of the participants had lived in the area for more than ten years, and when asked why they settled in Anneberg the majority answered the desire to live outside the city near nature, as well as the closeness to family and friends. Work opportunities were not given as a reason for living in Anneberg rather, the possibilities for commuting to either Gothenburg or Kungsbacka were seen as something positive.

Landmarks that were mentioned as important for the community were the church, elementary school, Annebergs IF's clubhouse, Rigortorpet, the pizzeria/kiosk, Lindströmshuset, the old carpentry factory, the train station, Älvsåkersgården and Annebergs hus. Three of them are displayed in the photo collection to the right.

When asked how they would describe Anneberg with three adjectives, words such as rustic, nature, calm, safe, agriculture, meadows, horses, stables, forest, close to everything, child-friendly and hiking were listed. The general sentiment by analyzing the answers was that the residents of Anneberg appreciate typical characteristics tied to rural areas. In order for a community to develop attachment to a place, the main effects felt need to be positive. (Altman & Low, 1992) Which many of the residents in Anneberg had. Disruption in place attachment can be caused by new development, and if Anneberg was to be subjected to such change, one question

in the survey was, 'What do you feel is important to preserve in Anneberg for it to still feel the same?'. The general opinion was to preserve the small scale typology, the open landscape and the close connection to nature.

Another question in the survey was what the community felt was missing in Anneberg. As mentioned before, the municipality is planning to add a new residential area with a small center. This was aligned with almost every answer from the survey. Many suggested that they were missing a small center with functions such as a supermarket, a bakery, an apothecary, a flea market, restaurant and café options, a primary care center, etc. There are not that many meeting places in Anneberg. One might say that there is a lack of them and also a shortage of social services for the people living in Anneberg. The existing meeting places for the public can be found either by the elementary school and the church, Anneberg IF's clubhouse, the train station, Annebergshus, Åby's harness racing school, or close to the site where the local historical association's rentable space, Älvsåkersgården is.

Lastly, the participants were queried about what they thought about the future of Anneberg is. One person answered that they thought that the future for Anneberg is very bright. Others predicted that Kungsbacka will probably expand into Anneberg and be considered a part of Kungsbacka. Many were eager for new development while at the same time being hesitant towards large scale development disrupting the rustic feeling of Anneberg.

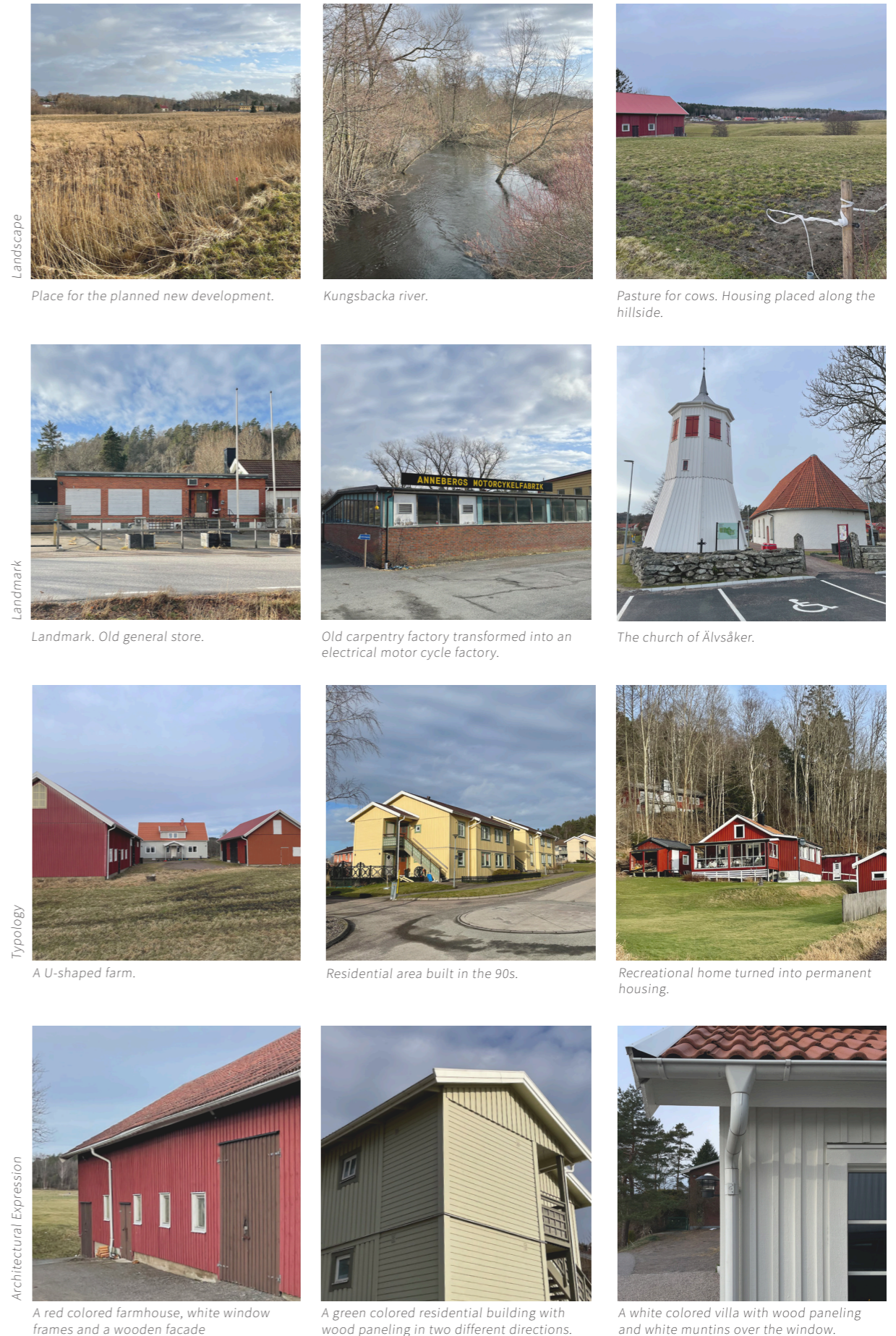

Figure 27. Mapping of Anneberg. Existing meeting places are highlighted in with white circles. Geodata © Lantmäteriet.

Figure 28. Lynch Analysis of Anneberg. Geodata © Lantmäteriet.

Planned Future Development of Potential Site 1

Site 1 is already in development. The planning strategy is to add a new residential area for people wanting to commute to Gothenburg or Kungälv for work. It is a traditional way of developing an area. The municipality's plan is to densify the center of Anneberg. (Planbeskrivning: Detaljplan för utveckling av Annebergs centrum, 2024) The community of Anneberg has a strategic position within the infrastructure system and is seen as having potential for further development by the municipality. Several iterations of the local plan have been made since May 2018, and the latest proposal is waiting to be accepted at the end of 2024. The development is placed on agricultural land near other residential areas close to the Kungälv river and the train station in Anneberg. The land is owned by the municipality and a private property owner.

The proposed site plan consists of 300 housing units with a varied form of tenure and a community center that houses an elderly care, a preschool and a library. Combining the elderly and small children in the same building is meant to encourage interactions between the two groups. Spaces for commercial use are placed on the first floor, close to the new center.

The buildings vary between two- to four-story-high. The higher buildings are placed along the main road Älvsåkersvägen and the small scale row houses away from the center. All the buildings have gable roofs and common courtyards. The shared yard planned for the row houses intends to provide a playground for children to play in and places for cultivation such as fruit trees and green houses.

Figure 29. Proposed local plan by the Municipality. (Lennartsson et. al., 2024)

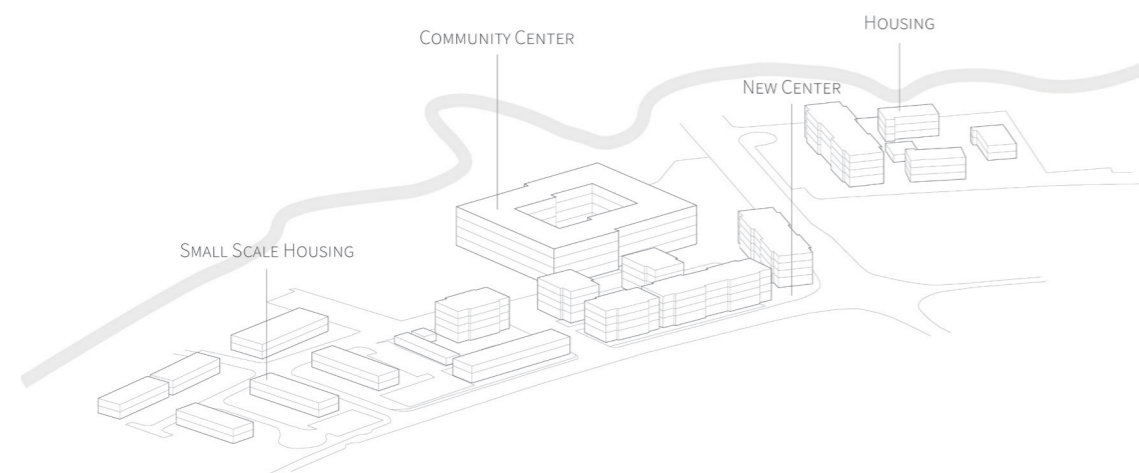

Figure 30. Planned new development close to the train station.

Potential Site 2

Site 2 is located to the east of Anneberg's center. The site is already established as an informal meeting place within the community of Anneberg. At the site there is a recycling station, Bohusleden and Hallandsleden have their meeting spot here and the local historical associations "Älvsåkersgården" is located close by. These activities are local values that have the potential to be further developed and contribute to strengthening the local identity of Anneberg. The cluster of these activities located in the same place provides an opportunity to create a new center in Anneberg and inviting multiple stakeholders to take part.

Since the thesis focuses on finding new ways to develop rural areas, sustainable site 2 is chosen to be developed further and be part of the placemaking process. The land is privately owned and therefore the proposal is only of a conceptual character compared to the planned development at Site 1 which will be realized.

Figure 31. Proposed new meeting place and project site.

Meeting Spot for Hallandsleden and Bohusleden.

Recycling Station existing on the site.

Closeness to nature.

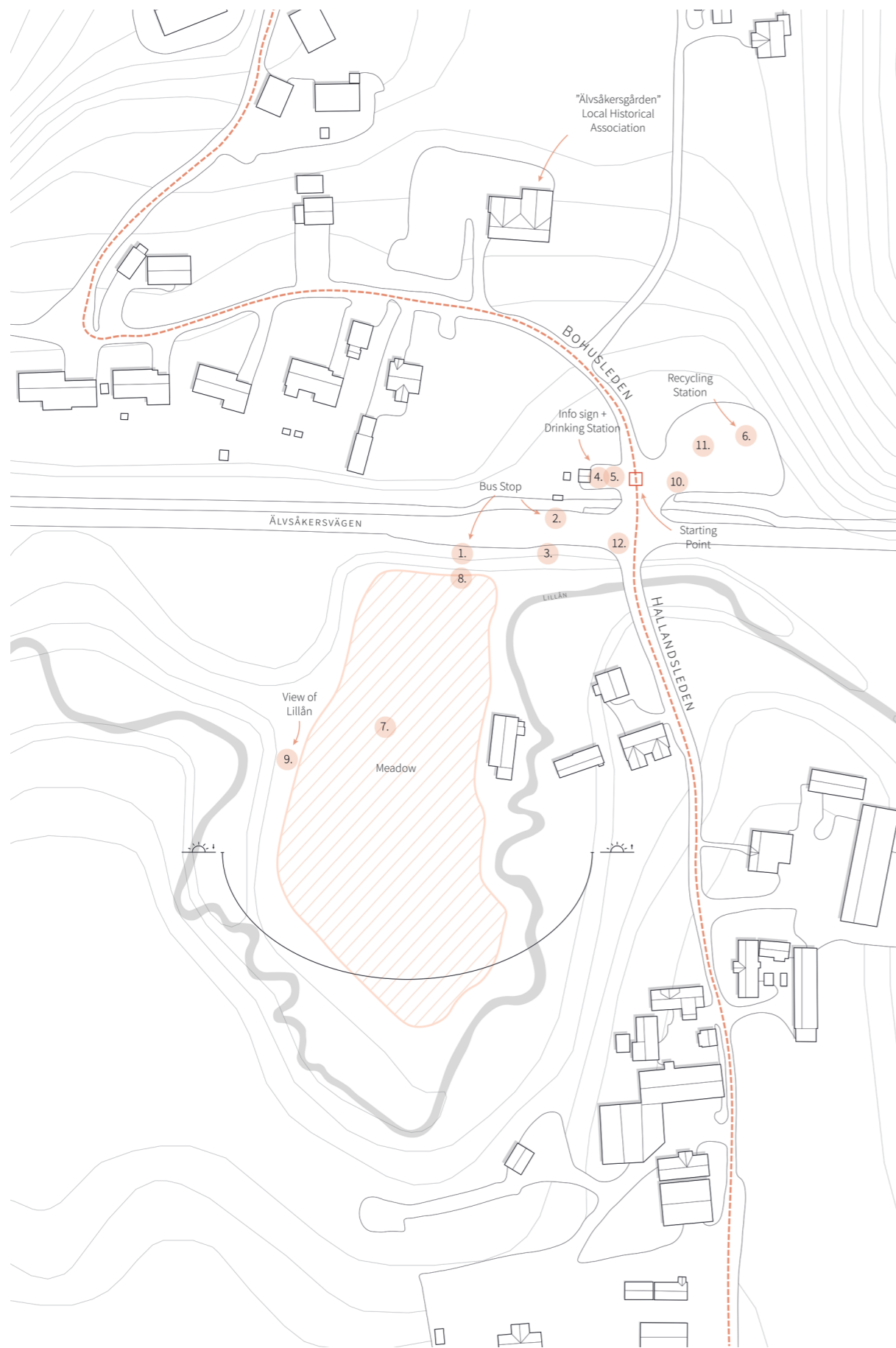

Figure 32. Potential site 2

1. Bus stop along Älvsåkersvägen.

2. Bus stop Älvsåkersgården.

3. Bus stop along Älvsåkersvägen.

4. Water station.

5. Starting point for Bohusleden and Hallandsleden.

6. Recycling container at the recycling station.

7. Red colored farm house

8. Meadow.

9. Lillån.

10. Recycling central.

11. Turning zone and the community center in the background.

12. Sign showing the walking trails.

Concept

Creating a New Meeting Place in Anneberg

To answer the thesis question “How can new development reinforce a rural area’s identity sustainable through placemaking?” the idea of creating a new meeting place in Anneberg for the local community, people visiting, and new residents was the beginning of the exploration phase of this thesis. The new place needed to take into consideration the local identity and history of Anneberg at the same time as being attractive to visitors outside Anneberg and the people already living there.

Small scale developments are hard to establish and turn profitable. It is often the small scale typology and community driven projects that are stereotypically classified as rural. These are also the projects that are the hardest to realize and for people to see the potential in. In order to make the project more realistic, a number of uses were planned, both for everyday use in a local context and for destination purposes in a regional scale. The choice of activities was carefully chosen to fit into the everyday life in Anneberg and are meant to complement each other. The uses were chosen through placemaking and looking for already existing local values to reinforce and therefore also strengthen the place attachment between the people in Anneberg and the final design proposal.

Realizing and finding attributes needed when making a great place was crucial both when choosing the project site and when designing the final proposal. Key attributes such as Access & Linkages, Uses & Activities, Sociability and Comfort & Image were used to shape the concept. The rural initiatives previously mentioned were looked upon as aspirational ways of developing rural areas sustainable through placemaking. Similar features from the projects were implemented in the final design, since they have been tried in a rural context and have had successful outcomes.

The final design proposal was also inspired by the architects behind the Kamakatzu Zero Waste Center, where the community was invited and contributed to the architectural expression with recycled building elements. The intention behind this design choice in the project in Anneberg was to include the

community in the project and make the building process more sustainable using recycled building elements. Also, the custom of working with wood is a long-standing tradition in Anneberg is still a part of the wood industry. The choice of using wood in the building proposal was a way to include local actors, adapt to the context of Anneberg and possibly boost the local economy.

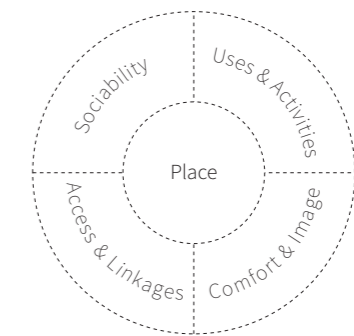

Figure 33. Placemaking diagram.

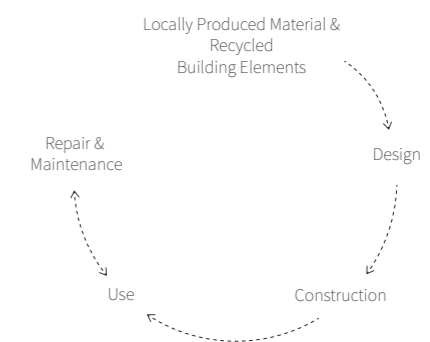

Figure 34. Adaptive reuse diagram.

Accessibility & Linkages to the Project Site

The linkage and accessibility to the project site is crucial for designing a successful meeting spot. It is unconventional to position a new meeting place away from an already established center, which in Anneberg is located around the existing train station and elementary school. The common practice is to either densify or build in proximity to an existing center. These general planning strategies also bring about urban characteristics to a place which are often non site specific and the opposite of developing a rural area while still trying to maintain a rural identity. Some of the main identifying aspects for a place to be classified as rural is the closeness to nature and the long distances between nodes. This gave the freedom of placing the new meeting spot in a place that is further away from the center than conventional planning methods.

In order for a place to be experienced as rural and for placemaking to work in a rural context, the place still needs to be accessible and connected in the local and regional scale, at the same time as being closely connected to its surrounding natural landscape. The project site chosen is located in a meadow connected in a local scale with public transport, a lane for biking and walking, as well as accessible by car. The project site is also connected in regional scale through the hiking trails and the train station, and has the potential of becoming an attraction point due to its position in the larger network for people wanting to visit Anneberg. The intention behind the new meeting place is to see Anneberg not only a place to commute from, but also enjoy living in.

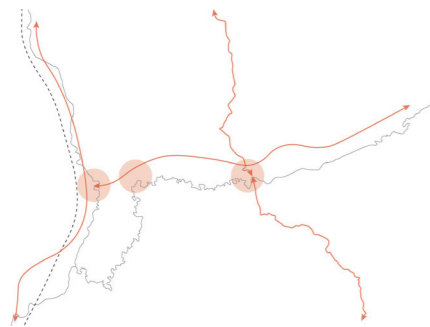

Figure 35. Diagram showcasing the new center to the east of the current centers.

Connectivity to Project Site:

Bus Stop

There is already a bus stop at the project site. The bus line is connected in a local context to the city center of Kungsbacka.

Train Station

Commuting possibilities to Gothenburg and Kungsbacka giving regional access to the project site.

Hiking Trails

In Älvsåker the two hiking trails Bohusleden and Hallandsleden meets. Älvsåker is located in proximity to the center of Anneberg. The project site is already used as a starting point for the two trails. The trails give the site a regional connectivity.

Uses & Activities at Project site

When deciding which activities to include in the new meeting place, local values already existing on the site were identified. A recycling station, the local wood industry and the two hiking trails were the main activities found. These activities are already established in the local community however seemed forsaken and overlooked even though they had immense potential to be developed further in order to reinforce the local identity of Anneberg.

The aim of the design proposal is to establish a cooperative network where each unit can work together and benefit from each other in a local ecosystem. To create a cluster with urban characteristics that is still classified as rural and has rural qualities. It was therefore important that some of the activities were used in everyday life and for the community of Anneberg and other activities attract people living outside Anneberg making it a destination to visit.

The rural initiatives were used as inspiration for the final design proposal. The final result consists of a recycling station that focuses on contributing to adaptive reuse, minimizing waste and building a more circular economy in a local community. The second part of the project is a workshop that can promote the self-builder movement and host workshops for the community interested in gaining knowledge of craftsmanship with wood. Lastly, the hiking station which people can visit and hikers can stay in. Other complementary activities are also added, such as a café and a second hand shop.

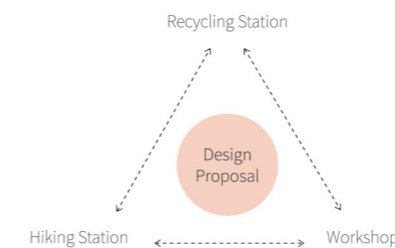

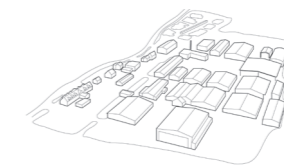
Figure 36. Diagram of three main uses working together.

Current Activities at Project Site:

Recycling Station

There is a recycling station located on the project site that is used on a day-to-day basis.

Wood Industry

The long tradition and knowledge of working with wood in Anneberg, both historically in manufacturing furniture and the current house production, is an asset for the local community. It has the potential of being developed further and be used in educational purposes.

Hiking Trails

There is a information sign, picnic table and drinking station marking the starting point of the two hiking trails. The site has the potential of becoming a point of attraction for people in the area that has an interest in enjoying the cultural and natural heritage of Sweden.

Sociability at the Project Site

To develop the existing uses on the site, potential actors and stakeholders were identified in a stakeholder map. The hierarchy of actors goes from primary stakeholders to secondary and tertiary ones. (Johnivan, 2024) Defining if they are internal or external depends on if they are making decisions about the organization or if they are just affected by them.

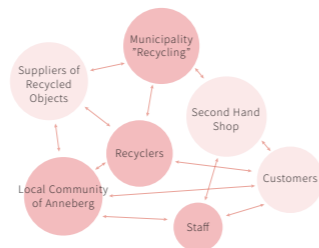
Primary stakeholders are for example business partners, customers, project team members and project managers. These are the actors most involved and hands on in the organization, which in this case is, for instance, the recyclers and the people running the recycling station.

The secondary stakeholders are individuals and organizations with an interest in the project, however, who are not directly affected by it. These can be advocacy groups, local communities and labor and trade unions such as the local community of Anneberg and the municipality. They both have a high interest and want the project to have a successful outcome. However, they are not involved in the daily management of the project.

Tertiary stakeholders are, for example, industry experts that can have a potential impact on the project. In this map, the hospitality industry and local wood industry are identified as industry experts. They are not directly involved, though they can have a positive influence on the project.

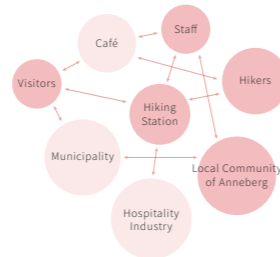
In each diagram, to the right, the local community of Anneberg is one of the main beneficiaries of realizing this project. By activating the local community and making the people of Anneberg feel included in, the project makes for a place that promotes interaction between neighbors and therefore also the sociability of a place. If people are willing to spend time at the project site, it determines the success of the placemaking process. Besides attracting people from different walks of life, the multiple activities are meant to have the effect that instead of just running one errand, a person decides to join in on another activity or accidentally runs into a friend to talk to and wants to stay a little longer.

Potential Stakeholders for Design Proposal:

Recycling Station

The diagram to the left showcases the different actors working together and the relationship between them. For the recycling station, the recyclers are the main stakeholders. They are part of the community and become both the supplier of recycled objects at the same time as they are new potential customers.

Hiking Station

The hikers are not as prominent of an actor yet in Anneberg. Bohusleden and Hallandsleden are not the most popular hiking trails. Even so tourism within Sweden is a growing sector and often has a positive impact on the local economy in rural areas. Establishing a hiking station in Anneberg as a destination for people to visit that are interested in experiencing nature can also be used as advertisement for the rural way of life. Contributing to changing the perception of rural areas as something in its own right.

Workshop

The tradition of working with wood in Anneberg has been part of the community's history since the beginning of the 20th century. Taking advantage of the local wood industry and initiating a similar operation as the self-builder movement at Egnahemsfabriken on Tjörn can be the first step to developing rural areas locally, preserving a small scale typology and building more affordable housing.

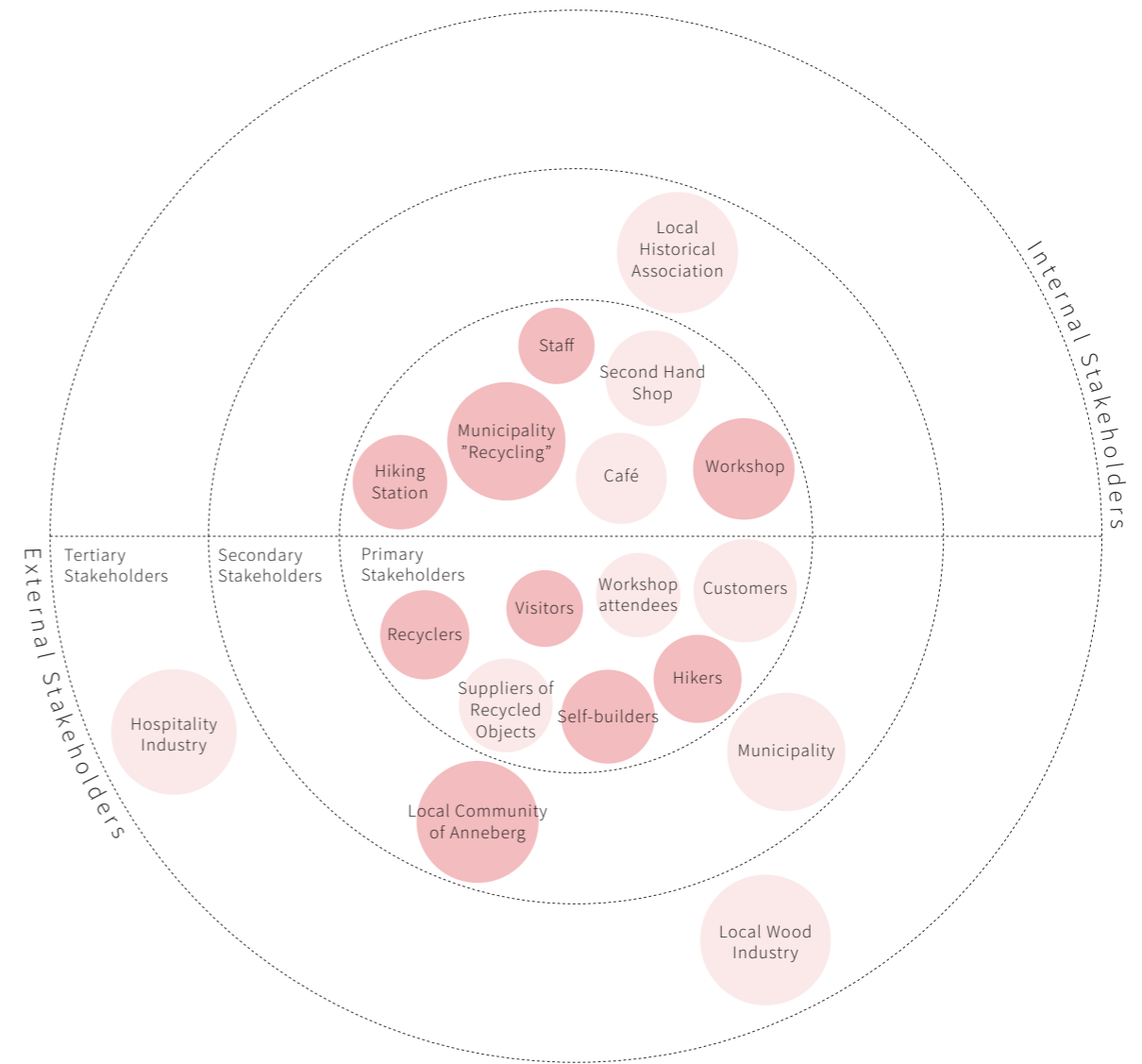

Figure 37. Stakeholder mapping of potential actors for the final design proposal.

Image & Adaptive Reuse

A part of the image of the final design proposal is to promote a sustainable lifestyle and relate to the existing built environment. The facade design and the typology of the final design proposal played an important part in informing visitors what type of operation is conducted at the project site.

The intention was to draw inspiration from the traditional farm typology that exists in Anneberg with the U-shaped building configuration with a courtyard in the middle. This configuration promotes an interaction between the different uses and facilitates a mutual relationship within the organization where all the spaces can be shared depending on demand.

The framework is an of traditional construction used in old farmhouses in Sweden. The same goes for the shape of the building and the saddle roof. The facade material is from the local sawmill, and the exterior laths are placed in a decorative pattern across all the facades.

The windows and their placement in the facade in the final design proposal are seen as placeholders. Depending on what type of windows are available and can be reused, the facade expression will adapt as long as they are within the measurements 1000 mm x 2400 mm in order for the windows to fit between the exterior laths. Since the project is developed in different stages and not everything at the same time, there is time to accumulate reusable windows locally. Locally sourced building elements contribute to the place attachment between people and a place, as well as the willingness to take care of and safeguard a place from harm. A place that looks cared for gives a good impression from the outside and generates a positive image of a place.

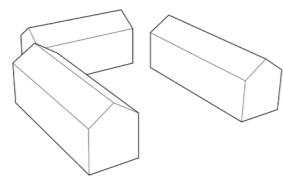

Figure 38. U-shaped farm typology.

Reselling Recycled Objects:

Second Hand Shop & Reuse Center

To have a sorting center at the project site makes it possible to run a secondhand shop and a reuse center where objects and building materials can be resold and extend their use. The trend to recycle rather than throw away contributes to a more sustainable approach compared to the current consumption society where new is seen as the novelty.

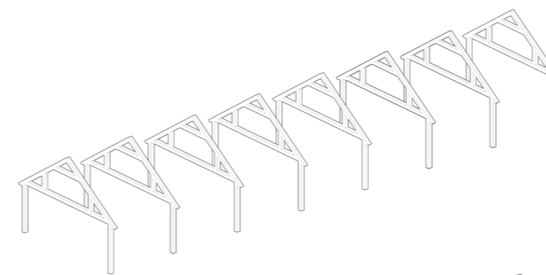

Figure 39. Traditional Framework for Farmhouses

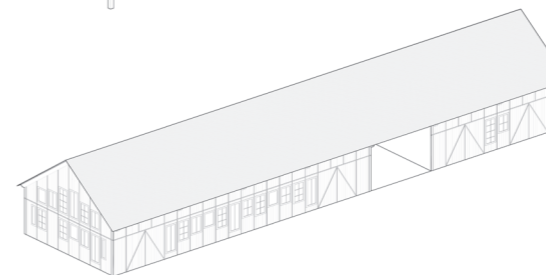

Figure 40. Traditional Farmhouse Shape

Figure 41. Wooden Facade

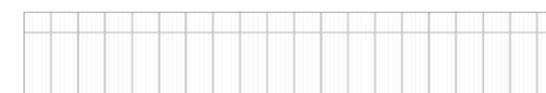

Figure 42. Exterior Laths

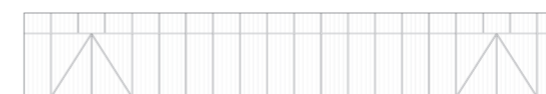

Figure 43. Farmhouse Doors

Figure 44. Reused Windows

Two Centers Working Together

The project is divided into two entities. One of the centers is catered towards the recyclers, and the other one is more focused on activities for the local community and people visiting Anneberg.

The recycling area consists of a Sorting Center, a Reuse Center and two structures for recycling. When a person arrives at the site, they will first see the Sorting Center. Here, objects that are deemed savable are sorted out from the rest. These objects will either be forwarded to the Reuse Center or the secondhand shop to be resold. The Recycling Buildings are for unsavable things. One of the buildings is designated for everyday waste generated from households, for instance, compost, glass, paper, metal, etc. The other building is an open structure with large containers where more hard waste is placed, such as wellpapp, gypsum or broken furniture.

The reason for placing the recycling area the furthest away from the main road is because the activity in itself is a natural part of people's day-to-day, and every time people need to recycle, they will pass by the other center. The idea is to attract and get people interested in the activities that are taking place there and for them to possibly join in.

The second area is made up of a Workshop, a Hiking Station and a Visitor Center. In the Workshop self-builders are provided with tools, workshops can be held by the local historical association, and objects can be repaired. The Hiking Station has rooms for overnight stays and other commodities that are needed when hiking. The Visitor Center has a café with greenery that can also be used by the hikers staying overnight, a lecture hall that can either be rented by the community, used by the self-builders, or turned into a co-working space during the day, a staff area and a secondhand shop.

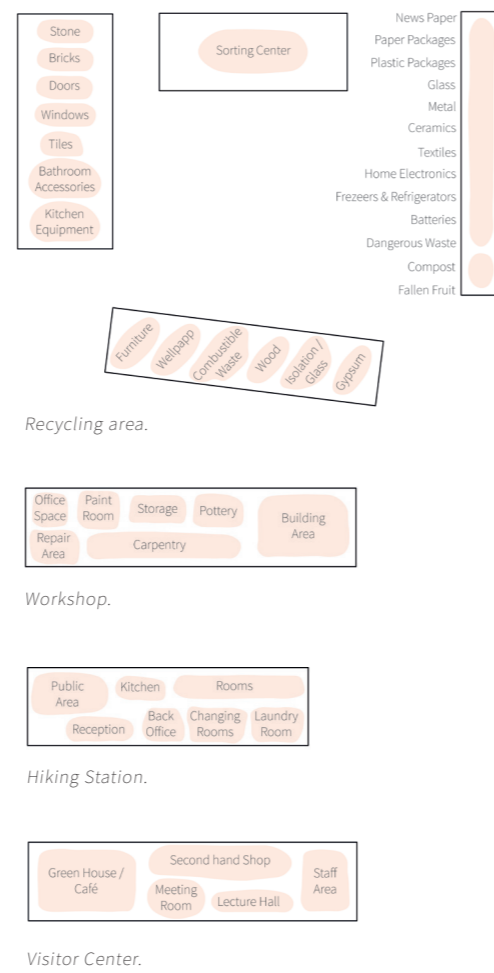

Figure 45. Diagram over the two center and how the functions are divided.

Figure 46. The placement of the different functions at the project site.

Design Proposal

Rural Placemaking in Anneberg

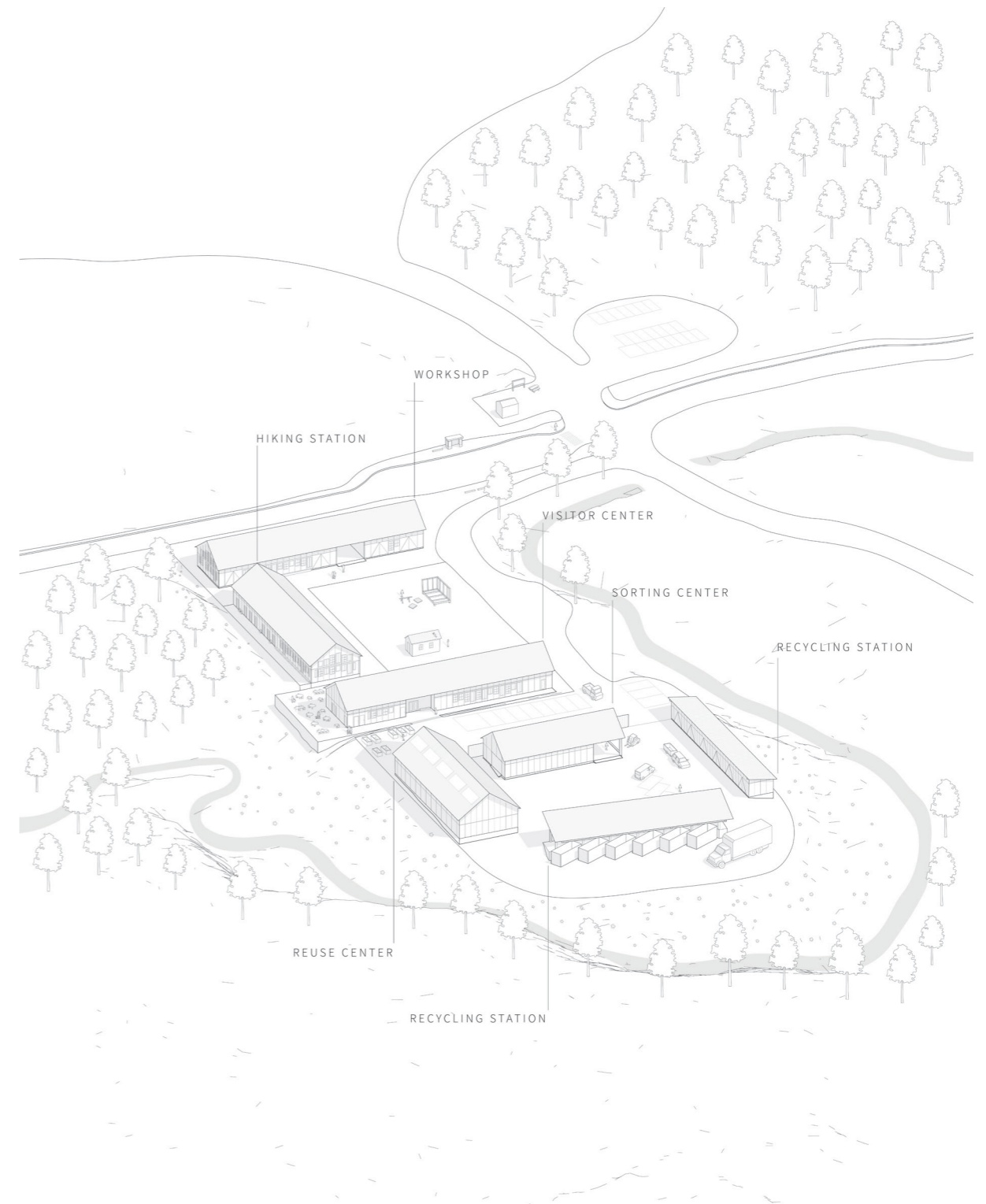

Figure 47. Axonometric over the final design proposal.

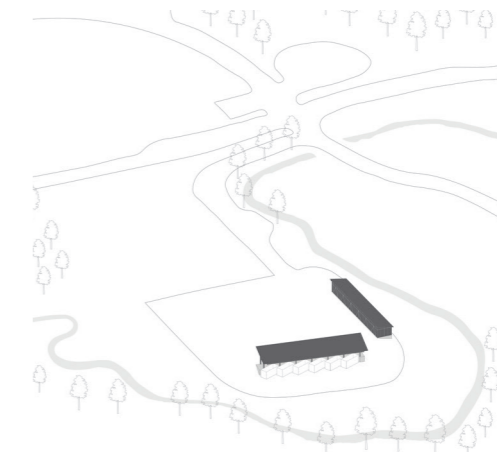

Figure 48. Site plan in the scale 1:2000.

Possible Stages of Development

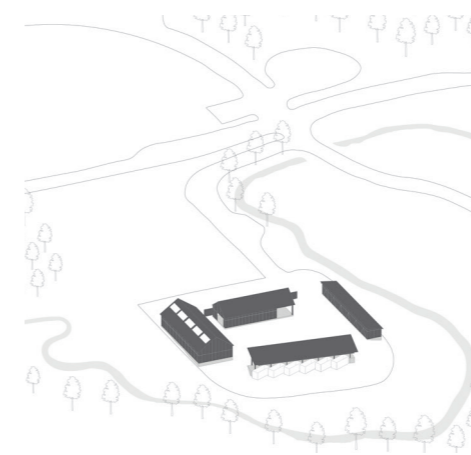
In order for the proposal to be realized the development is divided into the following five stages.

- Step 1: Recycling Station
- Step 2: Reuse Center + Sorting Station
- Step 3: Visitor Center
- Step 4: Hiking Station
- Step 5: Workshop

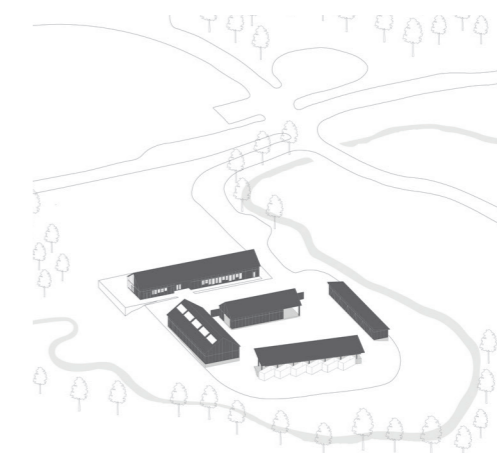
Step 1 Recycling Station

Since there already is a recycling station at the project site, a natural start in the development process is to reestablish and expand the recycling possibilities with more waste categories.

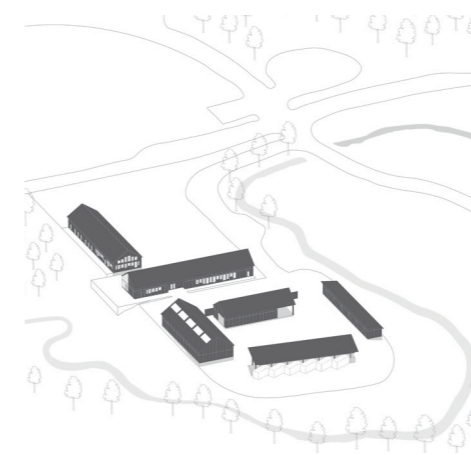
Step 2 Reuse Center + Sorting Station

The next step is to introduce the adaptive reuse concept with a Sorting station taking in objects that are salvageable and can be resold at the Reuse center. With these additions the first center is completed.

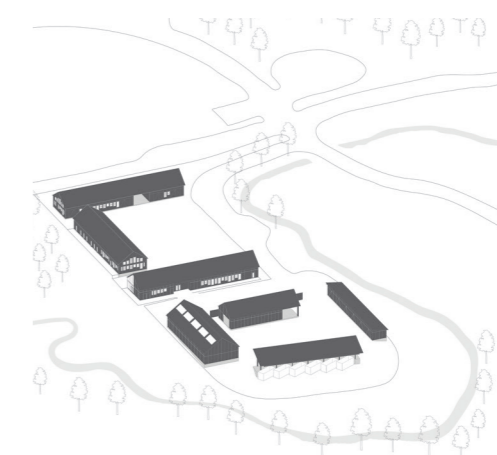
Step 3 Visitor Center

The third step could be a visitor center that has a second hand shop which sells home furnishing objects donated to the sorting station, a staff area for the people working on site and a café for people visiting and recycling.

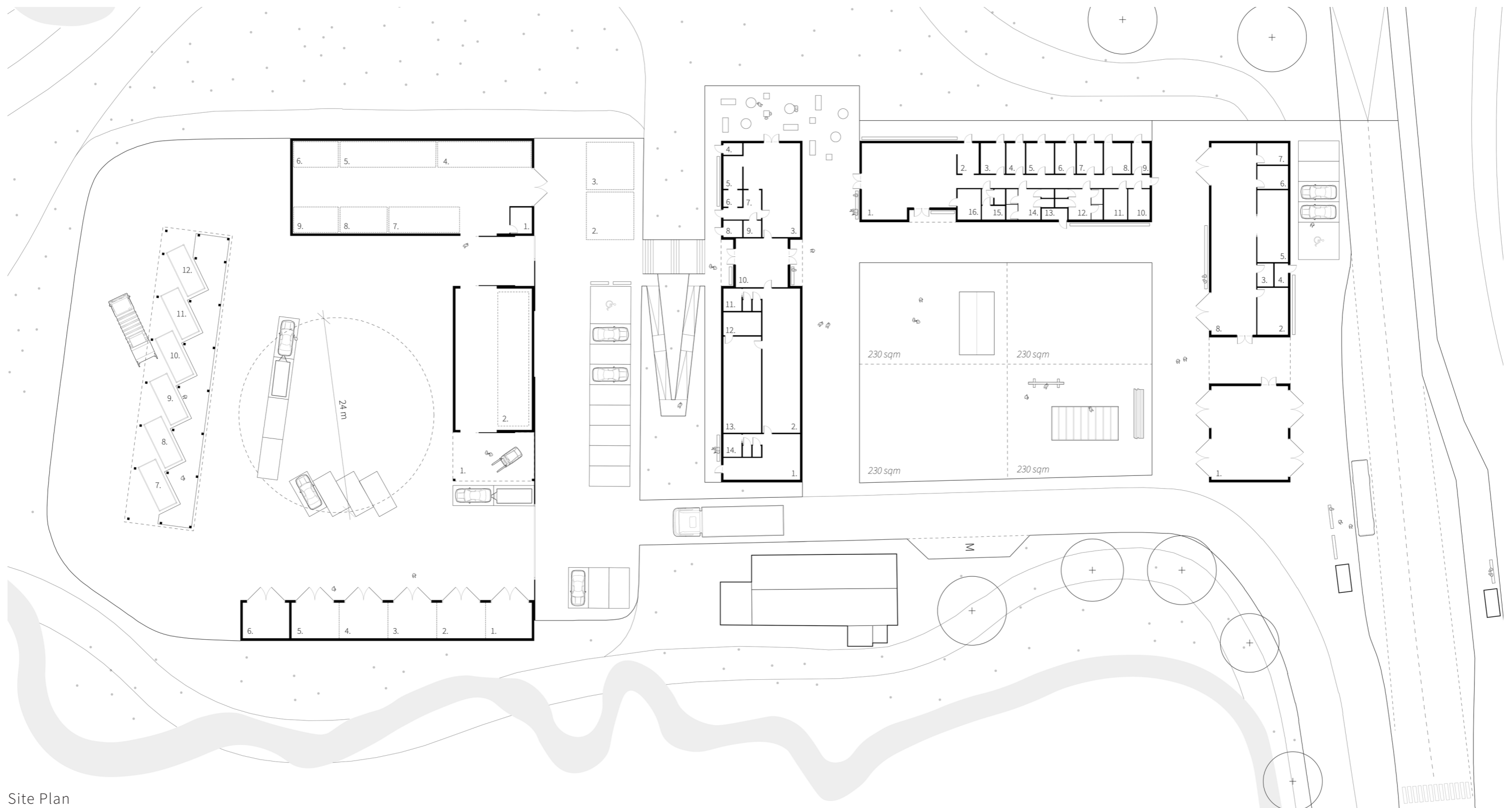
Step 4 Hiking Station

When the recycling area has been finalized the following step is to develop the Hiking station. An attraction point in the regional scale making the project site a destination in Anneberg for people wanting to experience nature through hiking.

Step 5 Workshop

The final step is the Workshop. A way to both activate the community towards social sustainability as well as taking advantage of the local wood industries competence and use it to facilitate innovative ways for affordable housing through self-building.

Site Plan

Sorting Center

- 1. Drop-off area
- 2. Sorting area

Reuse Center

- 1. Office
- 2. Stone, Concrete
- 3. Bricks, Roof tiles
- 4. Doors
- 5. Windows
- 6. Tiles
- 7. Bathroom Accessories
- 8. Kitchen Equipment
- 9. Other

Recycling Station

- 1. News paper, Paper packages
- 2. Plastic Packages, Glass
- 3. Metal, Textiles
- 4. Home electronics, Freezers and Refrigerators
- 5. Car batteries, Batteries and Dangerous waste
- 6. Compost, Fallen fruit
- 7. Gypsum
- 8. Isolation, Glass
- 9. Wood
- 10. Combustible waste
- 11. Wellpapp
- 12. Furniture

Visitor Center

- 1. Staff area
- 2. Second hand shop
- 3. Café
- 4. Technical room
- 5. Kitchen
- 6. Scullery
- 7. Corridor
- 8. Environmental room
- 9. Fridge

- 10. Entrance room
- 11. Toilet rooms
- 12. Meeting room
- 13. Lecture hall and rentable space
- 14. Toilet rooms

Hiking Station

- 1. Public Area
- 2. Kitchen
- 3. Double room
- 4. Bunk bed, 2 people
- 5. Bunk beds, 4 people
- 6. Bunk bed, 2 people
- 7. Bunk beds, 4 people
- 8. Double room
- 9. Bunk bed, 2 people

- 10. Laundry room
- 11. Storage
- 12. Changing room
- 13. Technical room
- 14. Changing room
- 15. Toilet rooms
- 16. Office

Workshop

- 1. Building area
- 2. Pottery room
- 3. Storage
- 4. Technical room
- 5. Room for machines
- 6. Paint room
- 7. Office
- 8. Pottery, carpentry and repair area

Discussion

Through exploring 'How can sustainable development reinforce a rural area's identity through placemaking and adaptive reuse?' one can argue if a new development can be classified as sustainable. One of the delimitations set from the beginning was that the project needed to be something that was added to Anneberg and not a transformation project. Since the municipality already had an idea of what sustainable rural development looks like, this project became an opportunity to show rural development in a different light by initiating a placemaking process and focusing on adaptive reuse. The compromise to building something brand new became looking into adaptive reuse and implementing locally sourced material and building elements in the final design. One could have gone even further from a sustainability perspective and transformed an existing structure that was abandoned. That would have been even more sustainable, and fewer resources would have been used in the building process.

An important aspect of the project has been the social sustainability generated by adding new development in Anneberg. By activating the community and reinforcing existing local values through a bottom-up-approach, the bond between people and place can be made stronger. This place attachment is something rural areas can struggle with when faced with a rapid urbanization process. By creating new stakeholders and inviting existing local actors, a positive impact can be had on the local economy. There are many ways to make a new development sustainable ecologically, socially, and economically, and this thesis presents an interpretation of that.

One of the main themes has been researching if small-scale development is even possible. The municipality has written that they encourage this type of development and state that it is a good complement to the local economy. The success of these kinds of projects is often based on the drive and willingness of different stakeholders coming together, sharing the responsibility, and investing time in the project. The collection of rural initiatives researched has been pivotal in the process and

instrumental in seeing how to implement rural placemaking that focuses on creating something for the people living in rural areas. Both in terms of how they are managed as well as how the built environment is organized.

In terms of the project being able to be realized and anchored in reality, or if it is only a concept of a possible design proposal, it is hard to say. If one only looks to the case studies, there is a possibility for the project to work. By developing the proposal in different stages and over a period of time, there are opportunities to re-evaluate the design and see what works and what does not. The process allows for the option to stop the development process at any stage and, for example, only realize the recycling station if the project only allows for that. There is also the possibility to change the proposed activities planned depending on altered preconditions. The flexibility in the building process gives a freedom for the place to evolve naturally, be established, adapt, and become a resilient part of Anneberg.

One of the methods used in the thesis has been the transition design, which means to catalyze societal change toward a more sustainable future and challenge standardized solutions. The thesis question opens up for nuances in how rural areas can be developed. Rural planning has a tendency to get lost in the regional planning perspective, which often focuses more on an area's place within the metropolitan region and not the place in itself. Often undervaluing the local community, identity, and landscape of a place and their ability to become something in its own right. Placemaking in a rural area is a new way of developing an area since its practice is mostly used in an urban context. Rural placemaking faces many challenges that urban placemaking does not. For instance, the number of people visiting the place, connectivity in space, etc. By adapting the theory to fit a rural context, it can be used to influence the current planning strategies and become a tool for urban planners to reinforce a rural area's local identity.

References & Bibliography

Figures

4. Tillstånd och trender för regional tillväxt 2022. (2023). Tillväxtverket [Figure] Tillväxtverket.se. <https://tillvaxtverket.se/download/18.2075e1dd1864ba6aa273241b/1676986440771/Tillstand%20och%20Trender%202022.pdf>

11. Fujii, K. (2023, September 8). *Kamikatsu Zero Waste Center / Hiroshi Nakamura & NAP* [Photograph] ArchDaily. https://www.archdaily.com/1006535/kamikatsu-zero-waste-center-hiroshi-nakamura-and-nap/64f9c7c07109e369a06b3ce2-kamikatsu-zero-waste-center-hiroshi-nakamura-and-nap-photo?next_project=no

12. Fujii, K. (2023, September 8). *Kamikatsu Zero Waste Center / Hiroshi Nakamura & NAP* [Photograph] ArchDaily. https://www.archdaily.com/1006535/kamikatsu-zero-waste-center-hiroshi-nakamura-and-nap/64f9c7e07109e322442fd0f-kamikatsu-zero-waste-center-hiroshi-nakamura-and-nap-photo?next_project=no

29. Lennartsson, I., & Malone, M. (2024, February 16) *Detaljplan för utveckling av Annebergs centrum inom Alafors 2: 16 mfl i Anneberg Kungsbacka kommun* [Site Plan] Kungsbacka. <https://kungsbacka.se/download/18.2bd99fa118e5fb3b33b22056/1712040221304/Illustration.pdf>

All other photographs and figures were taken or created by the author.

Websites

4.1 Takstolstyper - TräGuiden. (n.d.). <https://www.traguiden.se/konstruktion/takstolshandboken/takstolstyper/4.1-takstolstyper/4.1-takstolstyper/?previousState=100000>

20-talet – Annebergs IF. (n.d.). <https://annebergsif.com/20-talet/>

Anneberg. (n.d.). | Derome. <https://www.derome.se/kontakt/hitta-till-oss/dph-anneberg>

Anneberg centrum. (n.d.). Kungsbacka Kommun. <https://kungsbacka.se/bygga-bo-och-miljo/aktuella-projekt/anneberg-centrum>

Egnahem i Husebybergen, Ellös – Egnahemsfabriken Tjörn. (n.d.). <https://tjorn.egnahemsfabriken.se/projekt/egnahem-husebybergen/>

Framtida Kungsbacka. (n.d.). <https://karta.kungsbacka.se/oversiktsplan/>

Free-Template.Co. (n.d.). KAMIKATSU ZERO WASTE CENTER. KAMIKATSU

ZERO WASTE CENTER. <https://why-kamikatsu.jp/en/>

Hembygd.se. (2022, October 5). A-hus AB Annebergshus. <https://www.hembygd.se/alvsakers-hembygdsgille/plats/195605/text/28961>

Hembygd.se. (2023, March 29). Det här är Hembygdsrörelsen. <https://www.hembygd.se/shf/det-har-ar-hembygdsrorelsen>

Higab. (2023, September 22). Kretsloppsparken Alelyckan | Higab. <https://www.higab.se/vara-hus/kretsloppsparken-alelyckan/>

Hållbar tillväxt: mål och strategier med fokus på regional struktur. (2013). Göteborgsregionen. <https://goteborgsregionen.se/download/18.5d8a5cd41793ff87c4e806/1620291746866/Hållbar%20tillväxt%20-%20mål%20och%20strategier%20med%20fokus%20på%20regional%20struktur.pdf>

Johnivan, J. (2024, July 5). Understanding different types of stakeholders and their roles. [project-management.com. https://project-management.com/types-of-stakeholders/](https://project-management.com/types-of-stakeholders/)

KAMIKATSU ZERO WASTE CENTER | Hiroshi Nakamura & NAP. (n.d.). Hiroshi Nakamura & NAP. <https://www.nakam.info/en/works/kamikatsu0/>

Levande stationssamhällen. (2021). Göteborgsregionen. https://goteborgsregionen.se/download/18.6746d34717ce9d34f7520ae0/1638353451399/Slutrapport_Levande_stationssamhällen_2021_FINAL_tillg.pdf

Om oss – Egnahemsfabriken Tjörn. (n.d.). <https://tjorn.egnahemsfabriken.se/om-oss/>

Planbeskrivning för utveckling av Annebergs centrum inom fastigheterna Alafors 2:16 med flera i Kungsbacka kommun. (2024) Kungsbacka kommun. <https://kungsbacka.se/download/18.2bd99fa118e5fb3b33b15108/1711630494611/Planbeskrivning.pdf>

Power BI Report. (n.d.). <https://app.powerbi.com/>

RigorTorpet – IF Rigor. (2024, September 23). <https://ifrigor.se/rigor/rigortorpet/>

Project for Public Spaces. (2022). Placemaking: What If We Built Our Cities Around Places? https://uploads-ssl.webflow.com/5810e16f876cec6bcb86e/6335ddc88bf7f29ec537d49_2022%20placemaking%20booklet.pdf

Smederöd, C. (2024, June 20). Återbruket slog nytt försäljningsrekord. Vårt Göteborg. <https://vartgoteborg.se/p/aterbruket-slog-nytt-forsaljningsrekord/>

Swedish Tourist Association. (2024, July 30). About STF - Swedish Tourist Association. <https://www.swedishtouristassociation.com/about-stf/>

Svenska Turistföreningen. (2024, August 19). Hållbarhetslöfte - Svenska turistföreningen. <https://www.svenskaturistforeningen.se/om-stf/stfs-hallbarhetsarbete/hallbarhetslofte/>

THE 17 GOALS | Sustainable Development. (n.d.-b). <https://sdgs.un.org/goals>

Yeung, P. (2023, May 6). Japan's 'Zero Waste' Village Is a Model for Small-Town Sustainability. Reasons to Be Cheerful. <https://reasonstobecheerful.world/kamikatsu-japan-zero-waste-recycling-town/>

Översiktsplan för Göteborg. (n.d.). Översiktsplan För Göteborg. <https://oversiktsplan.goteborg.se/>

Literature References

Altman, I., & Low, S. M. (1992). Place attachment. In Springer eBooks. <https://doi.org/10.1007/978-1-4684-8753-4>

Björling, N. (2023). Planning for quality of life as the right to spatial production in the rural void. *Rural quality of life*: 215-231. <http://dx.doi.org/10.7765/9781526161642.00022>

Björling, N., & Rönnblom, M. (2023). Politics of the rural void. *Space and Polity*, 1–20. <https://doi.org/10.1080/13562576.2023.2248036>

Gomes, E., Pereira, P., & Rocha J. (2022). *Mapping and Forecasting Land Use: The Present and Future of Planning*. Elsevier

Grange, K., Björling, N., Olsson, L., & Fredriksson, J. (2024). Deconstructing the urban viewpoint: Exploring uneven regional development with Nancy Fraser's notion of justice. *Urban Studies*. <https://doi.org/10.1177/00420980231214502>

Grêt-Regamey, A., & Galleguillos-Torres, M. (2022). Global urban homogenization and the loss of emotions. *Scientific Reports*, 12(1). <https://doi.org/10.1038/s41598-022-27141-7>

Grundel, I. (2022). Regioner och regional utveckling I en föränderlig tid.

Svenska Sällskapet för antropologi och geografi.

Irwin, T. (2015). *Transition Design: A Proposal for a New Area of Design Practice, Study, and Research*. Design and Culture.

Hanington, B. M., & Martin, B. (2019). *Universal Methods of Design: 125 ways to research complex problems, develop innovative ideas, and Design Effective Solutions*. Rockport Publishers.

Lynch, K. (1979). *The image of the city*. The MIT Press.

Johansen, P. H., Tietjen, A., Iversen, E. B., Lolle, H., & Fisker, J. K. (2022). Karaktärisering av Anneberg-Älvsåker. (2003, June 5). Kungsbacka Kommun. <https://kungsbacka.se/download/18.16f9b49b17eb43274c6cc495/1643732867336/Karaktärisering%20av%20Anneberg-Älvsåker.pdf>

Nationell strategi för hållbar regional utveckling Skr. i hela landet 2021-2030. (2021). In Regeringen.se. Näringsdepartementet. <https://www.regeringen.se/contentassets/53af87d3b16b4f5087965691ee5fb922/nationell-strategi-for-hallbar-regional-utveckling-i-hela-landet-20212030/>

Rural Quality of Life. Manchester University Press.

Massey, D. (2005). *For space*. SAGE.

Schneekloth, & Shibley. (1995a). *Placemaking: The art and practice of building communities*. John Wiley & Sons.

Stenbacka, S. (2023). *Hållbar samhällsplanering för landsbygden - service, infrastruktur och välfärd för goda livsvillkor*. Gleerups Utbildning AB

Söderman, M. L., Palm, D., & Rydberg, T. (2011). *Förebygga avfall med kretsloppsparkar. Analys av miljöpåverkan*. IVL. <https://research.chalmers.se/publication/153118>

Tillstånd och trender för regional tillväxt 2022. (2023). In Tillväxtverket.se. Tillväxtverket. <https://tillvaxtverket.se/download/18.2075e1dd1864ba6aa273241b/1676986440771/Tillstand%20och%20Trender%202022.pdf>

Röstellund, I., & Björling, N. (2020). Holistic sustainable material process – potential in local resources. *IOP Conference Series Earth and Environmental Science*, 588(4), 042069. <https://doi.org/10.1088/1755-1315/588/4/042069>

Åkerman, A. (2020). *En Annan Landsbygd: Om Gestaltad Livsmiljö på Landsbygden*. Rian designmuseum.

Survey Questions

1. Gender?
2. Age?
3. How long have you lived in Anneberg?
4. Describe Anneberg with three words.
5. Name three important buildings in Anneberg.
6. Why have you chosen to live here?
7. How would you describe Anneberg to a person who is not from here?
8. What do you feel is important preserve in Anneberg for it to still feel the same?
9. Is there something you are missing in Anneberg? If so, what?
10. What do you think is the future of Anneberg?

Transcribed Interview with Yvonne Mosell

Jag och några till som jobbar just med det här med våra samarbeten runt om i landet. Vi sitter ute i landet och jag sitter då i södra delen och jobbar med allt från Skåne upp till Bohuslän, Västergötland, Västergötland. Det är liksom det vi kallar södra Sverige. Och sen har jag en kollega i mellersta Sverige och han bor ju då följaktligen där uppe och sen har jag en uppe i Norge som bor där uppe. Så att vi sitter utspridda och har våra kontor hemma då när vi inte är ute kanske på i våra regioner på olika besök och så. Så jag sitter hemma just nu denna måndag morgon. Så ligger det till.

Vi är ju i grunden en medlemsorganisation med det övergripande syftet att främja svensk turism och sprida kunskap och kännedom om vårt natur och kulturarv. Vi vill helt enkelt göra det möjligt för fler att upptäcka Sverige. Vi bildades 1885, så vi har varit med ett tag. Bildades i Uppsala. Och just med precis det här syftet. Man sa känn ditt land och idag säger vi upptäck Sverige. Men jag tycker ju personligen att det är fantastiskt häftigt och härligt att jobba för en organisation som som så länge har hållit till sina grundvärderingar och gör precis samma sak, fast givetvis anpassat efter den här tiden och vad som är viktigt idag. Men det är den här långsiktigheten som ju också är kopplat till hållbarhet som jag tycker är väldigt härlig. Så vi gör ju skillnad varje dag. Det tycker jag är fantastiskt.

Vi är en av Sveriges största organisationer med ungefär 208 000 medlemmar idag. Man är medlem av många olika skäl. Man kanske är det för att man, eller väldigt ofta är det som så att man gör det för att man tycker om det vi gör. Vi stöttar vår verksamhet och som tack för att du är medlem så får du också en rad förmåner såsom rabatter på alla boenden du bokar via oss. Rabatter på tågresor, försäkringar och lite sådana saker. Så är du inte medlem Linnea så är du varmt välkommen.

Här ser du vår generalsekreterare Maria Roos Hjelm och här ser du också vår visionära målbild som vi slog fast för förra året. Och det är just det här att vi ska göra skillnad för fler oftare, det vill säga vi vill få fler att upptäcka Sveriges natur och kultur av många olika skäl. Det är hållbart för både för Sverige och för landsbygden inte minst som du är intresserad av,

men det är också hållbart för människan att vistas i naturen och ta del av kultur. Vi jobbar ju då för att tillgängliggöra hela Sverige året runt, det här med att få en levande landsbygd till exempel.

Och vi vill också vara drivande i den hållbara omställningen av turism och friluftsliv. Så det är det som egentligen är grunden för allting det vi gör. Så vi jobbar mycket med påverkan och opinion som jag förstår då att du har lite grann tagit del av. Vi vill ju synas och höras och det gör vi också. Vi jobbar med att vara jättefrågor, infrastruktur, allemansrätt, varningsled och hållbar turism. Och som den förening vi är så har vi ju faktiskt väldigt goda förutsättningar att göra detta. Vi kommer till i de innersta rummen för att prata med de betydelsefulla människorna och med styrkan av att vi är en förening med så många så kan vi också påverka. Vi jobbar mycket med hållbarhetsfrågorna som du har noterat. Transporten, resorna till det du ska upptäcka är ju en stor del av utmaningen idag. Så därför jobbar vi mycket med att se över hur kan man få det mer hållbart. Ett exempel är ju hur man kan inspirera till att resa mindre med bil och mer kanske med tåg. Vi har ett hållbarhetslöfte som jag tagit fram som alla våra både de anläggningar vi driver själva och de som vi har samarbetar med ger.

Och det här löftet är ett löfte från det lilla hotellet och dess ägare till gästen egentligen. Så det är inte till oss utan det är till gästen. Så det här gör man alltid. Vi jobbar med allemansrättsskolan ute på skolor för vi tror att väldigt mycket handlar om kunskap. Känner man till mer om vad som gäller så förstår man mer varför man behöver vara rädd om det och då får du en långsiktig hållbarhet. Vi är ju och vill vara Sveriges ledande vandringsaktör. Vi har hållit på med vandring väldigt, väldigt länge. Och vi har ju tagit fram de här signaturlederna som du kanske har sett på hemsidan.

Det här är ett långsiktigt arbete. Tanken är inte att vi ska ha väldigt många men tanken är att vi försöker ge ut det som vi tycker är några av de vackraste lederna i Sverige men också leder som är signifikanta för sin del av Sverige. Men också att man ska kunna resa hållbart till dem. Och vi jobbar ju mycket för att genom att inspirera och lite granna nudga så vill vi

att folk ska resa kanske inte alla till samma ställare på samma gång utan sprida ut det. Det är en väldigt viktig del idag. Och då kommer vi då till det här med att bo då. För att ska man resa och uppleva så behöver man också bo någonstans. Och det har vi faktiskt jobbat med ända sedan starten av 1885. Idag kan du i vårt nätverk hitta ungefär 250 stycken olika boenden från fjällstugor i väglöst land uppe i norr till smågårdshotell och pensionat med fantastisk restaurang längst nere i söder. Detta möjliggörs genom våra samarbeten för att vi skulle aldrig kunna driva alla dessa själv utifrån att vi är i grunden en förening och inte har den ekonomin såklart.

Så därför har ju samarbeten varit nyckeln. Vi driver ett litet antal boenden själva, till exempel fjällstationerna Kebnekaise och Abisko till exempel som du kanske känner till. Men i övrigt så är det mestadels då anslutna boenden. Ungefär 180 stycken är anslutna boenden. Våra samarbeten bygger på att man delar värderingarna kring det här med den hållbara näringen, men också på att man vill ge gästen en upplevelse, vill förmedla både inspiration och kunskap och givetvis att man vill ha den här gästen som är intresserad av natur och kultur och som vill möta en engagerad liten hotellägare till exempel. Så det är ett noga uttalat samarbete från båda håll för vi ska skapa värde. Tillsammans är vi faktiskt ett, skulle jag säga, Sveriges mest spännande nätverk. Du hittar verkligen inte något fyrkantigt så här ser alla ut utan alla är olika. Det är så coolt, måste jag säga. Men det som är den röda tråden är att om alla ska uppleva, det känns som du får när du kommer dit, du ska uppleva att det är genuint, att det känns personligt och du ska givetvis också se att det här är någon som tänker långsiktigt, vill jobba hållbart och så vidare.

Och ofta är ju ett litet boende, till exempel ute på landsbygden, är ju ofta nyckeln till att kunna skapa värde för bygden och skapa en långsiktighet och kunna kanske erbjuda arbetstillfällen, kunna få gäster, andra verksamheter runt omkring och så vidare. Sen ligger ju alla alltid natur och kulturnära. Det finns ju natur och kultur alltid nära i Sverige, men vi är ju absolut inget motorvägsmotell, jobbar vi inte med, så att man säger. Så lite grann så. Och vi jobbar ju mycket med samarbetsform. Vi är förvisso ett ställe där man kan boka då, men vi är ju lite mer. Vi jobbar också mycket med nätverket och erfarenhetsutbyte och så där. Jag kanske inte går in så mycket på detta, men vi är ju en stark aktör för samarbetet i och med att vi har ett väldigt starkt nav i vår webbsida med otroligt mycket besök. Vi har starka sociala kanaler och vi har våra medlemmar inte minst. Och vi jobbar och vi har mycket införande i press. Mina duktiga kollegor jobbar med och lite sådana saker. Vi jobbar alltid med upplevelsen i fokus. Det ska jag säga också, som du pratar om vandring.

Ja, det är en av våra reseanledningar som vi kallar det. Så när vi pratar så pratar vi aldrig spa eller golf till exempel, utan vi pratar någon av våra utvalda reseanledningar. Som då vandringar i toppen

givetvis, men det är ju också skidåkning, cykling, mat, paddling, kurser, lärande och lite sådana saker. Så det är det vi utgår ifrån. Och så kommunicerar vi det på webb, i våra sociala kanaler, i våra nyhetsbrev och så vidare. Och det ger ju då en stark synlighet. Vi jobbar givetvis också med grupper, men ibland är man ju inte bara själv eller ett par som är ute och reser, utan man kanske är ett litet gäng från ett företag, en förening, man kanske ska gifta sig eller vad man nu ska göra. Så att så ser det ut. Supersnabb presentation.

Jag tänkte jag ville ge en liten bild av Svenska Turistföreningen. Och det är ju väldigt mångfacetterat verkligen. Vi är ju en aktör som du har. Det är ju så många ben. Vi är både en förening med ideella krafter, att påverkasarbete, allt det vi gör där. Vi är också en kommersiell aktör med våra boende, vår webbsida som driver trafik, där vi är en samarbetspartner. Så att vi är väldigt mycket. Men det är häftigt. Och ändå så är det som så, fast vi är väldigt mycket så gör vi egentligen samma sak hela tiden. Och det är liksom värna om det här med att få folk att upptäcka Sveriges natur och kultur.

1. Min första fråga var hur länge du har arbetat på Svenska Turistföreningen och hur kommer det sig att du valde att göra just det?

Jag har jobbat på Svenska Turistföreningen i 15 år nu så att jag har varit med ett tag. Det har gått fort och det är fortfarande grymt roligt att jobba på Svenska Turistföreningen. Jag har alltid jobbat inom besöksnäringen i Sverige. Jag har jobbat allt från resebyråer till att vara reseledare till att jag jobbat på hotell, konferensanläggningar, events. Väldigt mycket. Sen är jag i grunden civilekonom så att jag har den ekonomiska biten med mig. Men det jag egentligen brinner allra mest för är faktiskt försäljning, marknadsföring, servicebranschen som sådan, besöksnäringen och alla de framför allt. Och det som gjorde att jag sökte jobbet på STF var att den här tjänsten var utannonserad. Det var en kollega till dåvarande kollega till mig som såg det och sa att det hade passat dig perfekt. Det var en du som är från Småland, bor i Skåne och gillar allt det där. Och så sökte jag den och så fick jag den.

Sen har det varit en fantastisk resa och STF är ju så att säga en organisation med starka rötter men också med hela tiden en förmåga att utvecklas och anpassa sig för tiden utan att tappa sin grej om jag säger så. Det tycker jag är häftigt att få vara med på den resan. Och jag brinner också väldigt mycket för det här som du nämnde också. Det här med landsbygden, utvecklingen där med alla de möjligheter det ger. Jag tycker det är både viktigt och fantastiskt.

2. Vad är din roll i just STF?

Idag är min roll regionsansvarig för det som vi kallar STF Region Södra Sverige. Jag tror du hade skrivit det där uppe, det är allt från Skåne upp till Bohuslän, Västergötland och Östergötland och allting där emellan. Som regionansvarig så jobbar

jag med det som vi kallar våra anslutna boenden, alltså våra samarbeten. Och där kan man säga att det finns egentligen, det finns ju förslag till massa absolut i det, men man kan säga att det består av två huvudben. Och dels är det ju då att jag är kontaktperson för de samarbeten vi har, det vill säga våra befintliga anslutna boenden, där jag är den som de kan vända sig till med. Ja, men om du dyker upp frågor och funderingar kring samarbetet och sådana saker. Det är också jag som håller koll på avtal såklart och sådana bitar. Och sen jobbar vi också väldigt mycket med det här med kompetensbyte inom nätverket. För det är ju en fantastisk styrka att ha så många aktörer i ett nätverk. För detta är ju ofta småföretagare. Så de har ju kanske små nätverk, men de behöver ju ha fler att prata med och utbyta erfarenheter.

Och där fyller vi en väldigt viktig roll, tycker de själva. Så jag jobbar också mycket med att arrangera allt från små digitala seminarium där vi kanske pratar om något aktuellt, hur ska man jobba med grupper och så vidare, till att vi anordnar lite större fysiska träffar där de kanske tillbringar ett dygn tillsammans. Vi kanske besöker någon av dem. Samma sak där, mycket erfarenhetsutbyte. Så det jobbar jag också mycket med. Sen jobbar jag också med det här benet som handlar om att hitta nya samarbeten. Så att jag är ju ständigt ute och kikar lite grann. Vad finns det för härliga ställen där ute som skulle kunna vara intressant för ett samarbete och som hade passat in i nätverket? Så det jobbar jag också väldigt mycket med. Och sen har jag ju nära kontakt med vårt huvudkontor i Stockholm såklart, där jag är också den som ger mycket input kring, skriver mycket kring de vi samarbetar med, texter och ger input till olika, när de vill jobba med olika kampanjer och vill ha olika ställen i sina olika tematiseringar och så vidare. Så lite grann kort vad jag gör.

3. Och sen så tänkte jag på just Bohusleden och Hallandsleden, om du vet om det är några populära leder eller om de inte är så utvecklade i sig?

Jag har inga siffror till dig så här rakt av. Det är möjligt att jag kan hjälpa dig med det. Då får jag nog höra med någon av mina kollegor centralt som sitter lite mer med just vandringsfrågorna. För det har jag ju kollegor som gör. Bohusleden är ju väl utvecklad, det vet jag ju. Den jobbar vi ju en hel del med också. Hallandsleden, och rätta mig om jag har fel, för det är möjligt att du har bättre koll på mitt sätt än vad jag har. Men den tror jag inte riktigt är så hundra utvecklad ännu. Det är lite så kriterier kvar på den tror jag.

När jag har kollat på det så verkar det som att den är lite spretigare, att den går i två och klyver sig där vid mitten typ och så går. Ja, det är nog så.

Ja, precis. Vi försöker lyfta fram alla möjligheter. Ofta är ju våra partnern står duktiga också på att känna sitt närområde. Så det är ju en styrka för oss. Men sen tittar vi mycket på hur är leden väl underhållen så man kan gå säkert på den. Det är också viktigt att

det finns rastplatser i någon form, kanske vindskydd som du var inne på. Möjlighet att övernatta på lagom avstånd. Men också den här hållbara delen. Kan du ta dig till någon av de här platserna där du går på leden på ett hållbart sätt? Så kommunikationen tittar vi också mycket på. Sen är det ju aldrig vi som gör arbetet med att utveckla leden, det vill säga att underhålla lite, utan det är ju länsstyrelserna som har ansvar för det. Eller markägarna lite, ändå beroende på hur den går. Ofta går den ju i privat mark också, så att det är ibland en utmaning i det hela.

Och det verkar som att de flesta var väl privatägda då och ni bara är liksom samordnaren. För ni hade några uppe i norr, fattar du som?

Du tänker på boenden? Ja, just det. Vi driver ett antal uppe i norr primärt och i Stockholm, Göteborg. Men annars så är de allra flesta av de boenden du hittar via oss, oavsett om det är ett litet bed & breakfast eller ett litet godshotell eller vad det kan vara, så är det privatägt.

4. Ni har inget samarbete med kommunen på något sätt, att ni delar ansvar eller så?

Nej, det har vi inte.

5. Och sen storleken på de olika boendena, är det främst vandrarhem ni jobbar med eller är det även de här vindskydden som räknas in i ert arbete?

Alltså, det vi väljer att samarbeta med är ju noga utvalda ställen. Det är absolut inte enbart vandrarhem. En del förknippar oss med det, för förr i tiden så var det mest vandrarhem. Så är det inte idag. Du hittar lika många små fantastiska små hotell och bed & breakfast, pensionat och så vidare som du hittar vandrarhem. Det är en väldig bredd. Men samtidigt så har du liksom den här röda tråden som jag pratar om.

Vi har valt att vi vill inte samarbeta med någon som bara driver ett boende för att casha in pengar eller för att du ska bo längs vägen eller köra någonstans. Det är inte våra samarbeten utan det är de här ställena dit du kommer, få en upplevelse, kanske mötena som brinner för sin bygd som kan berätta mer om det och så vidare. Tips om bästa vandringen och så vidare. Så när du säger vindskydd är det lite intressant också. Idag har vi inte det, men vi har faktiskt kikat på möjligheterna till att göra det. För jag sa ju, om du kommer ihåg, att vi har allt från stugor i väglöst land uppe i norr. Och det är ju stugor där du kanske har, som kanske är obemannad eller du har en stugvärd där uppe och så vandrar du liksom till Leden och så övernattar du där. Det finns uppe i norr och det finns inte i resten av Sverige idag. Men det är ju en spännande tanke att se, ska jag säga. Detta är ju inte på något sätt någonting som finns en färdig strategi för, men det hade ju varit spännande att titta på möjligheterna att ha det även i andra delar av Sverige.

Och där skulle också vindskydd kunna vara en sådan sak, absolut. Jag ska säga, vi har nosat på tanken liksom. Och då får det ju kanske vara i någon form av samarbeten, kanske med kommunerna som du är inne på, kring det. Jag vet att vi har pratat här i Skåne, pratat med Region Skåne om det här. Sen har det inte landat i något konkret ännu, men tanken finns där och den är spännande. För att det är ju hela tiden olika vad man vill när man ska ut och upptäcka. Ibland vill man kanske bo lite bekvämt, ibland vill man kanske ha det på ett annat sätt. Så det är ju häftigt att kunna erbjuda alla delar.

6. Och vad får man för fördelar av att ansluta sig just till ert nätverk?

Ja, det är ju egentligen flera olika delar. Vi brukar säga att den absolut starkaste delen till att man väljer att börja samarbeta med oss, det är ju såklart möjligheten att nå ut, att nå fler gäster. Att nå och också nå inte bara fler gäster utan rätt gäster. Det vill säga nå dem som är intresserade av natur och kulturupplevelser, som kanske vill ut och vandra eller vill uppleva den här delen av Sverige, landsbygden. Och som söker det via oss. Och då blir det ett sätt för de här aktörerna att nå ut på ett kraftfullt sätt via våra kanaler. Så det är den största anledningen alltid. Sen så kommer ju de här andra delarna med att man får förmån och man får ju ett skyltfönster på vår sida, ska jag ju säga också, där man presenterar liksom hela sin verksamhet, vad som finns att göra runt omkring och så vidare om man är bokningsvan. Sen kommer ju de andra sidorna till också, det vill säga att man blir en del av föreningen av någonting större. Ofta tycker man ju det är häftigt också. Man delar värderingar.

Man kommer in i nätverket, får kollegor i hela landet som man kan byta erfarenhet med, som jag sa. Också ambassadörer där ute. Om en gäst är ute och reser kanske upp i Uppsala och ska resa skärgården så ska jag resa vidare och så kan man säga hälsa på mina kollegor där nere i Mölle. Så det blir också ett sätt att få ambassadörer i hela landet. Och sen har man också lite andra delar såsom lite inköpsavtal man kan ta del av och lite sådana saker. Så det är flera olika delar i det.

7. Jag vet inte om ni upplever att det är svårt att boenden uppnår de här hållbarhetslöftet och de kraven? Om det är många som vill ansluta sig men inte har jobbat tillräckligt mycket med hållbarhet?

Jag förstår vad du menar. Vi tittar ju väldigt mycket på att man har de ambitionerna och gör vad man kan. Sen är ju det här med att jobba hållbart hela tiden en process. Man blir ju aldrig färdig utan det kommer hela tiden nya, dels öppnas nya möjligheter och sen är det ju också ibland fråga om ganska stora investeringar kanske som man behöver göra. Inte minst ute på landsbygden där det inte alltid är så himla självklart enkelt att leva hållbart som man kan tro. Det är ofta mycket lättare i stan än vad det är på landet. Vi börjar ju alltid med att titta på att man vill jobba så och att man har det

engagemanget och verkligen övertygelsen själv. Att uppnå hållbarhetslöftet är egentligen någonting som alla har möjlighet att göra, förutsatt att man liksom har den inställningen. För där behöver du inte vara helt 100 % färdig, men du måste vara på väg. Men till exempel, bara som ett exempel, så kan det ibland vara svårt för någon att att här och nu kanske byta.

Men byta ett uppvärmningssystem till exempel. Det är en ganska stor investering. Det kanske du inte kan göra nu, men har du den ambitionen och har lagt en plan att inom vad vet jag, fem år ska jag ha gjort det helt och hållet och under tiden gör jag de här sakerna. Då kan du ändå säga att du kan leverera på hållbarhetslöftet. För det handlar mycket om att kommunicera också till gästen vad du faktiskt gör och vad du tror på. Och det handlar också om vad gästen kan bidra med i detta. För att det handlar ju också om att gästerna behöver vara lite om sig kring sig kring det här. Hur reser de dit? Hur betar de sig när de är där? Handlar de lokalt? För att gynna hela trakten. Så det är många sådana delar också som ligger i det här hållbarhetslöftet. Sen så uppmuntrar vi ju gärna de som vill kan att också ansluta sig till till exempel Naturens bästa. Det finns ju ett antal märkningar och certifieringar. Svanen till exempel. Green Key tror jag. Green Key finns exakt precis. Så det tycker vi är jättepositivt om man vill det.

Och då har vi också lite samarbetsavtal så man får lite lägre årsavgifter och så. Men med det sagt så kan det ibland vara ganska tufft för ett litet företag att ha råd med de här certifieringarna och märkningarna. Svanen till exempel är ju väldigt kostsamt. Så därför har vi också valt medvetet att inte säga att det är ett krav att du ska till exempel ha Svanen eller någon av de här märkningarna. Men du måste sätta dig med vårt hållbarhetslöfte och känna att du kan leverera på de delarna.

8. Och sen, vilka funktioner måste ett boende uppfylla? Typ en plats att laga mat, övernattnin, dusch, omklädningsrum?

Det beror faktiskt på vad det är för typ av boende. Så där kan man säga att det finns inga specifika kriterier kring det. Utan det ska ju vara funktionellt och bra och med en bra kvalitet utifrån det boende du erbjuder. Nu jobbar vi ju inte idag med vindskydd som jag sa, men det är klart att skulle man göra det så skulle man ju säkert behöva ha vissa funktioner där till exempel. Men det som är viktigt är ju till exempel att det är ett ställe där gästerna kan känna sig trygga och säkra. Så att du måste ju ha alla tillstånd på plats, du måste ha ett ordentligt brandskydd, du måste ha alla de här bitarna. Och skulle man jobba med enkla vindskydd och så, så måste också det kanske vara säkerställt att det är tryggt. Och sen har man ju tillgänglighetsaspekten och man vill ju kunna välkomna så många möjliga gäster, även om du kanske har vissa funktionshinder. Hur kan man jobba med det? Det tycker vi också är jätteviktigt och att man försöker utveckla den biten också.

9. Är det svårt med funktionshinder på lederna just?

Det kan det ju vara. Ofta finns det ju någon del av leden som funkade, men kanske inte fullt ut. Så det kan absolut vara en utmaning. Sedan är ju funktionshinder, det är ju ett väldigt brett, det kan ju vara väldigt mycket, som du vet. Så att det är svårt att säga generellt. Men om man tittar just på boende så är det ju viktigt att man gör vad man kan för att välkomna alla. Och där har vi olika. Vi har tagit fram dels ett tillgänglighetsanpassat, man kan märka sig med det. Och det är verkligen superduperhårda kriterier. Och det är ganska få som kan uppnå alla, ska jag säga. Men sen kan det också vara tillgänglighetsvänligt att uppnå. Du kanske större delen av dessa, men har vissa delar som du av olika anledningar inte kan uppnå. Inte sällan så är det ju så att om vi samarbetar med kanske huserare i en gammal fastighet, kanske ett gammalt världshus eller gammalt liksom, så man har byggt om och gjort jättefint. Men det klarar ju ändå många gånger att det kan vara lite utmaningar. Du kan inte göra vad som helst, det är inte som när du bygger nytt.

Då kan du göra alla anpassningar från början och det måste du göra i Sverige. Men du kan ju inte göra det alltid. Det går inte byggnads och konstruktionsmässigt så att säga. Men vi har ju en policy också till exempel att du alltid måste välkomna ledarhundar och utan kostnad då. Vad som är en väldigt enkel sak så är det ett kriterium till exempel.

10. Och sen om du hade något bra exempel på ett boende som har lyckats extra bra med just det här hållbarhetsarbetet?

Jag har egentligen jättemånga, Linnea. Det är så många duktiga, underbara eldsjälur där ute. De är så kunniga, de är så engagerade, de är så duktiga, de jobbar så hårt. Jag älskar att jobba med dem. Det är så sjukt inspirerande att få vara deras kontaktperson. Men om jag tänker lite grann på det här området som du tittar på nu så skulle jag bara säga att ett ställe som är väldigt duktiga på att jobba hållbart och att hela tiden utveckla de här bitarna är någonting som ligger i Halland och som heter Vallåsens världshus. Och det är ett familjedrivet ställe. Det startades egentligen av mamma och pappa där. Men numera är det döttrarna Mimmi och Moa som driver det. Men det är verkligen, genomsyras verkligen av en hållbarhetstanke och man utvecklar hela tiden nya. Men hur kan vi göra det här? Det är allt från maten till exempel, för de har en restaurang. Den är inte öppen alltid, men den är öppen vid olika tillfällen. Och då är de också väldigt noga med att hela tiden titta. Men hur kan vi ha minimalt med waste? Hur kan vi jobba lokalt? De odlar mycket själva.

De tänker väldigt mycket på de här sakerna och utmanar både sig själva och gästerna i att våga. De är väldigt modiga, skulle jag vilja säga. Men de tänker också hela tanken med leverantörsledet och hur kan vi påverka? Vad kan vi göra? Vad kan andra göra och bidra med? Jag skulle säga Vallåsens världshus är ett

jättebra exempel.

11. Och sen så nämnde ni också att ni har en del kurser och aktiviteter på era anläggningar. Vad skulle detta kunna vara? Eller har ni något bra exempel på olika?

Ja, det handlar ju ganska mycket om att också kanske. Dels är det ju att man kanske när man reser så vill man uppleva någonting. Och ibland så är det ju ett bra sätt att göra det är att göra någonting med en guide. Du kanske vill lära dig någonting nytt. Om vi tittar upp i fjällen till exempel så är det ju allt från liksom kanske. Och det kan vara i hela Sverige, ska jag säga. Guidade vandringar till exempel, men också vandringar med ett kunskapstema. På Öland till exempel så samarbetar vi med ett ställe som ligger precis vid allvaret och där du kan gå på guidade vandringar kring fåglar, insekter, blomster. Alla de här sakerna. Så du både liksom kanske får en skön naturupplevelse och vandring men också får väldigt mycket kunskap. Och det jobbar vi med egentligen också väldigt mycket upp i fjällen. Jag var själv upp i Abisko här nu i januari. Vi skulle ligga där och så var vi ute på en snöskovandring bland annat liksom. Och då kan man ju säga, ja men det är väl härligt så. Men det var också så härligt för att guiderna som var med oss, de liksom la hela tiden in.

Ja men titta här nu, vad är det för spår här och vad är detta för djur och hur funkade de och hur lever de? Så det fanns liksom hela tiden en kunskap med i det, vilket gör att det blir så många mer dimensioner, vilket är jättehäftigt för mig som upplever det. Men det blir också någonting som man tar med sig, som gör också, för det tror vi väldigt mycket på, att när man vet och har kunskap så bryr man sig också mer. Då tar man hand om till exempel naturen eller liksom omgivningarna. Därför att du förstår varför det är viktigt. Så absolut, och det finns en massa sådant. Det finns många paket med lärande. Det kan vara allt från byggnadsvån till exempel. Jag har många flera partners som, som jag sa, huserar i gamla härgårdar eller liknande fantastiska ställen med historia. Och när man restaurerar kanske en sådan fastighet så kan du ju klart välja att göra det med väldigt moderna material och inte bry dig liksom. Men du kan också göra det väldigt gromtänkt och strukturerat över en längre tid och verkligen använda sådana här byggnadsvårdstekniska tekniker.

Material som verkligen är hållbart, inga gifter. Ja, nu förstår jag liksom så. Det har vi flera exempel på där man verkligen har gjort det och det är fantastiskt. Och då är en sak som en del av dem har jobbat med. De kanske inte har gjort allting själva, men det är också att bjuda in till byggnadsvårdsläger till exempel, där du faktiskt kommer och går en kurs och kanske hjälper till då att renovera de här gamla fönstren. Men du gör det liksom som en del av upplevelsen. Så det är ett jättehärligt sätt att man faktiskt kan kombinera många av de här delarna av turismen, men också med lärande och kunskapen, men också med att du faktiskt skapar en nytta. Och att du hjälper till att utveckla den här fastigheten. Vi

jobbar också mycket inom föreningen med faktiskt med volontärer i mellanåret, till exempel när man ska rusta en fjällstuga eller ska måla, målas eller vad det nu ska göra. Så har vi mycket sådana krafter som vill komma och hjälpa till för de tycker att det är en härlig upplevelse och härligt att få bidra till någonting som sen ska vara där.

12. Och sen var det tre. De två sista är lite mer allmänna, men också finns det någon efterfrågan på att fler boende ska ansluta sig till ett nätverk eller hur ställer ni er till det?

Ja, men absolut. Det här är ju inte statistiskt utan det förändras ju över tid. saker och ting ändrar sig också. Det kan ju vara någon som man haft i samarbete med en längre tid. Där kanske man bestämmer sig för att nu ska jag lägga ner verksamheten eller jag ska sälja verksamheten. Det kanske kommer en ny inriktning med de nya ägarna som kanske inte passar i samarbetet. Då avslutar man ju det. Det är mycket som händer helt enkelt. Så nätverket förändras ju hela tiden. Vi har inte sagt så här att vi ska vara exakt så här många. Vi får inte vara fler och vi får inte vara färre. Så säger inte vi. Vi säger att det ska vara ett riktigt bra nätverk. Men det kanske kommer att ligga någonstans. Det kanske kommer att öka lite granna. Men eftersom du alltid har några som kanske faller ifrån så kanske du ligger runt 200 tror jag. Tror jag. Men ja, vi har ett. Vi har väl kanske, vi växer kanske med. Det är lite olika över tid men vi får ju hela tiden ett antal nya. Så varje år kanske 10-15 nya samarbeten och så har vi några som vi tar som säljs, lägger ner och allt det här. Så ja, det blir lite så här balans.

Men absolut är vi alltid intresserade av samarbete med rätt partners. Det är vi. För det stärker ju föreningen. Det stärker liksom att ha möjlighet att uppnå det som vi vill med föreningen. Att få folk att upptäcka Sverige. Att kunna resa på ett hållbart sätt och upptäcka. Men vi vet ju också att vi stärker deras affär många gånger. Så att ja, det är vi intresserade av. Men däremot är vi inte intresserade av fel samarbeten för det blir inte bra. Då kommer de inte att uppskattas av våra gäster. Vi kommer kanske inte driva tillräckligt med gäster dit och det kommer inte ge rätt synergier. Så att därmed ska jag säga också att jag i mitt jobb säger ju. Jag kontaktar ju en del som jag är intresserad av. Ibland så blir det samarbetet och ibland inte. Ibland så blir det efter några år liksom för att man har fått en kontakt. Men det finns ju också de som kontaktar oss och ibland är det rätt, absolut. Men ibland är det också så att man känner nej, det här är inte rätt liksom. Och då säger jag ju nej. Nej tack. Jättekul att du är intresserad.

Jag uppskattar det verkligen. Men det här kommer inte bli bra, så nej tack. Så att där ska jag säga också att vi har också en intern process. Nu är jag ju första kontakten och den som besöker och tittar på hur det är att prata med de som äger och driver och så vidare. Men känner jag sen att det är rätt så presenterar jag det sen i vad vi kallar ett litet råd där vi går ut och presenterar stället och utifrån hur

ligger det? Hur jobbar de hållbart? Vad är alla de här ytorna? Där också en del av vår ledningsgrupp är med och liksom får tycka då. Ja, men nu tänkte du rätt liksom. Eller hur tänkte du här? Det är verkligen en process liksom. Och det tror jag är viktigt så att det blir bra. För det är ju ett engagemang när man ger sig in från båda sidor.

13. Vilka är de största utmaningarna STF har för att bedriva en hållbar turism?

Det finns ganska många utmaningar ska jag säga, som man behöver jobba med. Utmaningar och möjligheter. Tillgängligheten är ju en stor utmaning, det vill säga att man ska kunna resa kollektivt till olika platser i Sverige. Så är det ju inte. Det är ju inte svårt att resa till exempel mellan stora städer, mellan Malmö och Stockholm. Inga problem alls. Men vill du sen ta dig ut till till exempel Smålands inland eller Skåne eller vad det nu kan vara för någonting så är det inte så himla självklart att det finns förbindelser. Det är ganska knöligt faktiskt. Det finns kanske om man har tur lite skolbussar som går. Det är en utmaning. Vi vill jobba mycket med det. Andra utmaningar är ju såklart. Det här med anslagen till friluftslivet som du kanske har sett har skrivits en hel del om på sistone. Det har ju de senaste åren skrivits ner enormt mycket i anslagen till friluftsliv. Det är ju inte anslag till oss då, för vi är ju en förening. Vi får ju inga bidrag på det sättet. Men det är just det här anslaget till exempel till länsstyrelsen och så vidare för att till exempel kunna underhålla ledare att kunna utveckla de här delarna.

Och när det försvinner så skapar det också mycket sämre förutsättningar. Det blir mer en förstörelse och det urholkar liksom. Och därmed kan vi inte bidra till att folk kommer ut och får ta del av naturen med alla de positiva effekter som det har. Så det är också en utmaning. Den är svår att påverka, men där driver vi mycket lobbyarbete och mycket liksom de delarna. Ska vi se, vad har vi mer? Ja, det ska jag säga. Det är två saker som jag lyfter nu. Sen har vi den här utmaningen också såklart. Det är ju det här att få folk att resa till fler, inte bara resa till samma ställe. Det finns ju en attraktion i det här att alla vill gå Jämtlandstriangeln till exempel. Eller alla vill åka till Österlen i juli. Och då blir det väldigt mycket folk på samma plats och det blir inte speciellt bra. Så det här med att sprida ut det, men också sprida ut det över året. Du behöver inte resa i juli. Du kan också resa i oktober eller april. Därför att då skapar man också förutsättningar för de företagare som verkar här att faktiskt kunna verka.

För att om du bara har gäst under en väldigt kort period så är det väldigt svårt för dig att kunna livnära dig på det. Du måste skapa förutsättningar för en rimlig lönsamhet för att företagarna ska kunna fortsätta driva sin verksamhet, kunna utveckla sin verksamhet. Det här vi har pratat om, hållbara investeringar och alla de här sakerna. Det är superduperviktigt. Då måste du ha gäster en stor del av året, inte bara på vissa ställen. Om alla vill komma samtidigt också så kan du inte ta alla. Har du bara tid

till rum, säger vi, eller fem bäddar så kan du inte. När de är fulla, är de fulla. Även om det är jättemånga köer. Men kan du sprida ut det så får du en helt annan möjlighet, en helt annan affär.

14. Och sen sista frågan. Hur ser framtiden ut för er verksamhet?

Den tror jag och vi väldigt mycket på. Vi har ju som sagt funnits sedan 1885 och är, skulle jag vilja säga, mer relevanta än någonsin. Därför att idag pratar man ju mer och mer om betydelsen av vår hållbarhet, men också att att människan mår bra av natur, av att vara ute i naturen och att röra sig. Att det också är viktigt därför att trappstegen har blivit högre. Det finns många unga idag som inte kommer ut och det är ju jätteviktigt att man gör. Och där kan vi verkligen fylla en funktion. Så både det nyvakta intresset där många vill, men också det här att kunna vara den som gör att raskan sänks för många. Och kunna bidra till det. Och intresset för småskalighet har ju också ökat. Och det är ju lite grann av vår nisch också. Så att vi ser väldigt ljust på det. Vi tror väldigt mycket på det. Vi tror också mycket på Sverige som det land som du väljer att förlägga ditt resande i. För att vi har så mycket att erbjuda. Och det har ju också blivit mer uppenbart för många. Just för att man kanske inte vill flyga till Thailand, för det är inte så hållbart.

Det är också dyrt och det är påfrestande på många sätt. Det är också dyrt att göra det. Men också att man kan stanna i Sverige och uppleva lika fantastiska saker här. Det är ju någonting som har gått upp för många människor. Inte minst under pandemin som vi hade när ingen kunde resa utomlands. Det blev också en ögonöppnare för många. Wow, vilket land vi har. Och det är roligt.

Transcribed Interview with Tinna Harling

Intervjun börjar med en guidad rundtur.

Ja, vi hyr huset och ladan. Och det har vi gjort sedan maj 2018.

Här har vi vårt förråd här med alla verktyg och grejer. Det funkar väldigt bra faktiskt.

Väldigt enkelt. Allting här är skitenkelt. Vi har ju inga beställare som vill betala mycket pengar. Så vi behöver också hålla nere på ytan.

Här har vi våra självbyggarhus. Här kan vi ha klumpprojekt igång. Här har vi ett modellbyggt sågverk som är igång nu. Och sen använder vi de husen för våra självbyggarkurser.

Så vi brukar kunna ha mellan 4 och 6 projekt. Det här är tanken att det ska vara en samling.

Så här började de igår. Det går ju fort liksom. Och vi försöker liksom att tipsa om att man tar hjälp med en välutnörd kultur. Man får upp golv, väggar, tak. För att det är väldigt segt att göra det själv.

Och sen är det jättemycket moment man kan göra själv. Han ska flytta sitt hus upp till Jönsborg. Han tog också hjälp. Och sen har han saker och ting i lugn och ro själv här då.

Ungdomarna som ni såg, de är här två dagar i veckan. Och det är unga som inte går i skolan. De bygger grejer ihop med bland annat John och Alice som hjälper till med plankorna idag.

Och Annika och Anna som ni ser där inne. Och de har byggt det här fantastiska fårhuset. Visst är det fint?

Här ska vi ha röj i trädgården i nästa vecka. Just nu ser det lite hejcon bacon ut, men det blir jättebra.

Det är vårt orangeri. Jag tänker att vi går in och kan visa det sen. Sen har vi en jättefin kiosk här. Och sen har vi Johans ateljé.

Pamela som har sitt hus tillfälligtvis. Det är den här som hon bygger. Och sen är det Annika som har sin ateljé där.

Men så kan vi gå in och sen går vi tillbaka. För då har ni fått en överblick. Så här stökigt som det är nu brukar det inte vara. Det är lite så här vårfix just nu. Vi ska ha en påskmarknad här så nästa vecka är det fixen.

Men skulle du kunna beskriva lite av er verksamhet lite kort?

Hur mycket har ni läst på hemsidan?

Jag har läst ganska mycket. Jag har läst boken.

Boken är verkligen bara en väldigt liten del av det vi gör.

Det är ju de enskilda designprocessen. Det är ju kanske framförallt Jenny och jag som jobbar med det. Ja. Men själva egnahem samarbetet är ju mycket, mycket bredare än så. Vi har lite olika ben att stå på. Vi har utbildningsverksamheten, en väldigt viktig del av vår verksamhet. Byggverksamheten är också så klart väldigt viktig. Sen har vi en arkitektgrupp som jobbar med arkitektur och bygggemenskaper. Där vi både ritar hus för våra självbyggande men också för andra. Vi jobbar väldigt mycket med olika forskningsprojekt. Det är det som jag anstår för. Forskning och innovation.

Sen så jobbar vi också ganska mycket med den sociala verksamheten. Så vi har ju det här, typ på onsdagar så har vi våra byggonsdagar. Så är ni nyfikna på att komma tillbaka på en byggonsdag som jag rekommenderar. Det är då egentligen vi tar emot besökare. Vi får ganska mycket förfrågningar och vi lägger väldigt mycket ideell tid på sånt. För vi har inte riktigt, vad ska jag säga, vi har inte en sådan verksamhet. Men vi gör det för att vi tycker det är viktigt att ta emot studenter. Men vi försöker få det till att onsdagen är vår öppna dag. Sen har jag hållit ett antal projekt. Bland annat det här projektet Egna hem för allmänna uppe i Huseby. Och min grej är, för jag har jobbat 12 år på Tjörns kommun. Det är ju liksom hur kan kommuner samarbeta med civilsamhället. Också för att kunna hjälpa till med bostadsförsörjningen. Så jag har jobbat mycket med bland annat forskningsprojektet heter DiverCity. Det finns lite sidor som kan vara intressanta för er.

Jag kan skriva ner till din bok där. Där finns ganska mycket. Där jobbade jag med någonting som hette Kommunernas processer.

Och där tittade jag på, där var det egentligen mer kring fokus byggemenskaper. Men vi har ju inte bara startat Egna hemskabriken och drivit det. Utan vi samordnade också konferensen och socialt byggande. Där försöker vi fånga olika former av det. Självbyggeri, bygggemenskaper, bogemenskaper, lokala utvecklingsbolag. Men jag jobbade med Kommunernas processer där.

Är det väldigt populärt för kommunerna att jobba på det här sättet?

Det är väldigt opopulärt. Det är ingenting som kommunerna är särskilt bra på. De är ganska kassa på det. Nu har ju marknaden gått ner. Då är de helt plötsligt intresserade. Men de har verkligen inte varit intresserade av det. Alltså Orust kommun har vi ett jättefint samarbete med. Jag tycker ni ska kolla in projektet Egna hem för alla. Då är det på vår egna hemsida som ni kollar. För det tycker jag är intressant. Plus så kan ni kolla fliken forskning för vi har flera forskningsprojekt som kan vara intressanta. Till exempel projektet som jag hade workshop om som kan vara intressant för dig. En polletten för en ny landsbygd.

Sen tänker jag att vi ska titta på konferensen Idéburet och socialt byggande. Det är jag som samordnar den. Det finns jättemycket bra filmat material där. Så är det något du vill lyssna på, till exempel Johans presentation om garveriet. Så finns den där från tjugominutten. Av i princip, tycker jag, nästan alla intressanta projekt inom den delen av byggandet. Det finns en bygg och boportal. Den är ganska intressant därför att där kan man som kommun nu har vi den här marken vi söker en grupp som skulle vilja utveckla. Den kan vara intressant för er. När ni utvecklar, är det mer att ni gör ett område då eller är det enskilda projekt? Det är både och. Jag försöker få det till områden. Jag tycker att det är lite tråkigt med bara tiny houses. Jag försöker få det till att det är mer.

För just Husaby, fick ni tomträtt då av kommunen eller hur funkar det just den tomten?

Vi har skrivit en avsiktsförklaring med Orusts kommun. Den rapporten kommer att vara färdig efter påsk. Den kommer att läggas på vår hemsida. Men vi skrev en avsiktsförklaring att de ville markanvisa till en egenhemsförening. Sen har vi projektlotsat så vi har bildat en grupp. De har startat en förening. Husaby egenhemsförening. De har fått markanvisning och sen får de välja tomträtt eller köpa.

.....

Jag var lite mer intresserad av samarbetet med Orust som ni har. Hur jobbar ni då?

Utvecklar ett område. Och det är huset. Och där har

de varit med oss. Och där har trixet för oss varit. Vi kommer beskriva lite det i den här rapporten också. Dels så är det ju väldigt uppbyggt tillitskapital. Jag har jobbat 12 år som planarkitekt på Tjörns kommun. Under den tiden så gjorde jag väldigt mycket detaljplaner. Tycker de att det där tillnärvaro ska vara bra. Så det är ju så att de vet att de gör vad de har gjort innan. Men sen var de som en av sju kommuner i det här diversityprojektet. Och då förstod jag att det fanns ett politiskt stöd för den här typen av idéburet socialt byggande. Så därför tog jag kontakt med dem när jag ville skriva en sådan ansökan. Hej hej, skulle ni kunna tänka er? Och då var det också så att, dels så känner jag ju de här planarkitekterna. Dels för att jag jobbade här, de jobbade här, vi har sådana här SEO-samarbeten och så.

Deras planchef började jobba ungefär samtidigt som jag. Så vi har följt varandra under åren. Men sen så var det faktiskt en av deras planarkitekter, Klara, som hittade det här området på en gammal detaljplan som var färdig. Och då hade vi en erfarenhet från diversity att detaljplanen måste vara klar. Vi kan inte utsätta gruppen för det. De kan dels inte betala för det och de kan inte ens vänta på det. Planen måste vara färdig. Och då sa Klara, vad tror du om det? Jag bara, det blir nog skitbra.

Så då var de med från start i det projektet. Och då har de fått betalt för hälften av den arbetstiden de har lagt av oss genom det Vinnova-projektet. Så då har det varit ett sätt för oss att liksom, vad ska jag säga, nej men de har kunnat testa på någonting nytt. Och i deras översiktsplan så står det till exempel också med. Så det är någonting de vill stötta och jobba med. Men anledningen till att Orust kommer att jobba med oss och den typen av frågor är dels att vi har någon form av, alltså man känner varandra, de känner tillit. Men sen är det faktiskt en annan grej som är jätteintressant jämfört med Tjörn. Och det är ju att de har inte befolkningsökning, inte heller befolkningsökning, men de står liksom och stampar och de har en åldrande befolkning. Så de fattar ju att de måste jobba på lite innovativa sätt för att få nya medborgare. Så enkelt är det. Tjörn får ju massa nya medborgare.

Tyvär så är det ju väldigt mycket jämna människor som flyttar hit. Väldigt välbeställda människor som säljer husen. Som pension. Ja, och det är ju inte kul.

Min mamma bor i Skärhamn. Och hon gav faktiskt upp nu. Nu har hon bestämt sig för att sälja sitt hus. För att hon ska flytta in till stan. Och hon bara, nej. Och jag förstår henne. För att går man på gatorna så ser man att det är väldigt mycket stora bilar. Det är väldigt välbeställda människor. Folk känner inte varandra riktigt. Det är väldigt många som har flyttat in.

En gentrifieringsprocess. Men här på östra sidan där jag själv bor, där är det mer blandat. Det är inte heller lika fint. Det är också skillnad på västsidan, havet. Medan här är det mer. Vi har Myggnäs som är ett 60-talsområde. Växnäs som är ett 80-talsområde.

Det är inte lika fint liksom.

Och sen är vi ganska många människor som typ jag och också Erik för den delen. Både Erik och jag bor faktiskt på Mjörn. Som bor i gamla gårdar. Ganska många unga familjer som har flyttat ut från stan till någon form av gammalt hus eller gammal gård eller så. Och då är det bara prisvilligt på den här sidan. Så då är det ganska många yngre människor på den här sidan. Det är jätteintressant.

Vad tror du har orsakat den här nya trenden och att äldre väljer att flytta?

Det är dyra bostadsrätter vid havet.

Och vem är det som bygger dem?

Nämen det är olika privatpersoner.

Jag jobbade en del år på Körnskog. Det gjorde ju att jag var med och drog ihop det här gänget och startade egnahemfabriken. För att jag tyckte att alla frågade efter bostäder för unga. Alla pratade om bostäder för äldre. Och så engagerade jag mig väldigt mycket i Nyanlända 2015. Och kände att vi behöver verkligen dem. Vi har arbetskraftsbrist. Det är unga människor. Och vi bara kände såhär, men var ska alla de här människorna bo? Vi bygger bara exklusiva bostadsrätter vid havet. Eller exklusiva villor i bergen som vi spränger för jättevälbeställda barnfamiljer. Och jag kände bara, dels blir det inte det samhället jag vill ha. Eller vi behöver. Och sen blir det också bara väldigt fattigt. Så därför tycker jag det är kul att jobba med orosmänniskor. Men Tjörn är ganska svåra ska jag säga. Vi har jättefina samarbeten med skolan.

Vi har jättefina samarbeten med kultur. Men jag har typ fått audiens om två veckor och träffat samhällsbyggnadschefen och en grupp som jobbar med tillväxt. Och då ska jag berätta om Egna hem för alla. Och då har det projektet pågått i två och ett halvt år. Och det är ganska signifikant tycker jag. Att vi liksom ändå. Alltså det är jättemånga som kommer hit men kommunen är inte så jättenyfikna på vad vi håller på med. Kommunalrådet var här förra sommaren. Då frågade han liksom såhär, kan vi ge en markanvisning till en egnahemsförening här på Tjörn? Och jag bara, ja!

Aha, är det unga som kan flytta dit då?

Ja! Det är ju väldigt trögt. Men det är för att man jobbar på ett annat sätt där. Och det tycker jag är så intressant. Vi har jobbat mycket med olika kommuner runt om i hela Sverige. Och Tjörn brukar säga att det är en fet katt.

De har inflyttning ändå. De behöver inte anstränga sig så jävla mycket. Men det är bara att de fattar inte konsekvenserna av hur statistiken ser ut.

Det kommer bli svindyrt och tråkigt.

Alltså det är det. Hur vi planerar för det här blandade. Min dröm är ju att vi ska ha små egnahemsområden med själva byggeri ihop med kooperativa hyresrätter ihop med allmännyttan som bygger vanliga hyresrätter. Att försöka bygga det här småskaliga. Vi kan bygga det i varje liten ort liksom och bygga på så att det blir som små byar med gemensamma hus och olika. Att bygga samhälle tänker jag. Det tycker jag. Inte bara tiny houses. Det tycker jag är ganska ointressant att bara bygga tiny houses. Utan det är hela, apropå din fråga, hela området.

Det är intressant verkligen. För det känns väldigt mycket som att när väl kommunerna ska utvecklas så blir det oftast ett stort bostadsområde som blir för barnfamiljer.

Då vill de ju att barnfamiljer då som pendlar till Göteborg liksom, att det ska bli en pendlingsort. Det blir lite tråkigt för då liksom tappar man ju lite vad just landsbygd är liksom. Ja men jag vet, det är så tråkigt. Och sen är det faktiskt en maktfråga. För jag, apropå Johan Brandström. Johan och jag tog fram ett skitfint förslag. För ett område utanför Kungälv. Det här ligger tre kilometer från Kodes tågstation. Det har cykelväg till Kodes tågstation. Marken är privatägd av ett byggbolag som kan bygga bostäder, hyresrätter, förskolor. Och vi kommer till dem i ett tidigt skede när de håller på att göra sin förhandling. Och så säger den planarkitekten att det är för långt från stationen, vi vill hellre bygga med ett etablerat byggföretag. Men titta kring stationen i Kode. Det går inte att bygga kring stationen i Kode. Och sen när den här detaljplanen kommer ut, då föreslår de bostadsområden, typ den här villatypen, lika långt ifrån stationen som det området som du har föreslagit.

Vi har tagit fram ett förslag med tiny houses, parhus, radhus, lägenheter för äldre, en central punkt. Och också behöver vi säga såhär, vi kan bygga precis vad ni vill. Och den här fantastiska exploatören. Och då är det liksom, vad är det då? Jo men det är också en maktfråga. Hade det varit PM eller JM, kanske de hade fått igenom det. Men bara att det här är en helt vanlig, inte enorm exploatör, så är det liksom, vad är dom? Det är ju liksom en maktgrej och den är jättesvår. Och jag ser att i så många kommuner som är just sådana som Tjörn eller Kungälv som har inflyttning, så har man ingen förmåga att samarbeta. Och jag tänker, oavsett om initiativet som i det här fallet kommer från en privat exploatör med verkligen bra tankar om samhällsutveckling, eller det kommer från en grupp underifrån, så måste kommunen vara redo för att vilja lyssna och vilja samarbeta.

Är det att de inte vågar satsa på det då? Eller är det liksom att de är redo för att testa något nytt?

Jag tror att det är att man vill göra något som man alltid har gjort. Och det vi landade i i DiverCity-projektet är ju också att det handlar väldigt mycket om att man vill nå siffror. Man har väldigt högt siffermål. I Kungälvsfallet så stämmer inte det för det

var ganska många. Där var det någonting annat som var, och det var ju liksom lite speciellt. Men annars är det väldigt mycket att, nej men 17 hus, men det hjälper ju inte oss. Nej men tänk 17 hus på många ställen. Alltså att man måste tänka småskaligt fast på många ställen.

Så att det är väldigt frustrerande. Men för mig var det jätteintressant på den här workshoppen som jag gjorde på morgonen. Så sa jag, det vi gör här är ju att vi jobbar väldigt mycket lokalt här.

Vi är väldigt lokalt förankrade, samarbetar med väldigt många här. Men sen har vi ju också den här vertikala kopplingen. Dels med de här forskningsprojekten som vi jobbar med. Men sen har vi också bra kontakter på, jag menar jag känner flera på Regeringskansliet, Boverket och så. Och då är de intresserade av det vi gör. Så då blir det liksom att vi. Jobbar i båda ledarna. Ja, men precis. Då kan man ju också skapa lite av de här systemförändringarna.

Alltså, vart måste det börja?

Det måste börja här. Det måste börja i det lokala samarbetet.

Jag tänker ofta. Borås är ju jätteintressant. De är ju ovanligt duktiga. De är ovanligt duktiga. Jag hade ett samtal med stadsarkitekten också inför det här projektet. Och han är väldigt intressant. Han är väldigt härlig. Men de jobbar ju med sådana här innovationsplattformar. Och verkligen, de vill ju jobba på det här sättet. Sen är ju det svårt. Men de har en jättebra samhällsbyggnadschef också. Jonas. Han är skitbra. Så de vill ju någonting.

Nej, men det är väldigt intressant. Alltså det känns självklart att man vill ha blandade samhällen. Forskningen visar på det. Men sen bygger vi inte så. Och så blir frågetecknet vart på vägen är det som. Men lyssna på Finn Williams föreläsning. På konferensen 2023. Han är så bra.

Och jag tänkte också på det, apropå det här med makt. Ja. Vi gick fram till honom sen efteråt. Det var min kollega Ida som hade bjudit in honom. Vi delar ju upp de här kontakterna mellan oss. Och så gick vi fram efteråt. Han hade hälsat på oss före där. Och bara tackade liksom. Och han bara. Nej men jag är så glad att jag blev bjuden hit.

Tack. Och tack för allt det ni gör på Egenhemsfabriken. Och jag bara tänkte så här. Här är en stadsarkitekt. Som liksom vet vilka vi är. Är intresserad av vad som pågår. Och som liksom tackar för att han blev hitbjuden. Men han är skitbra. Så precis den frågeställningen. Jag tror hans föredrag var City by many. Alltså han har jobbat i London med precis den här frågan. Alltså han har full koll. Men vi är ju helt värdelösa i Sverige. Alltså helt värdelösa.

Så är det ju bara.

Det jag tror att det är någonting med. Jag skrev ett

papper om det här en gång. Jag tror att det är så här. Vi hade en ganska stark roll som arkitekter i Sverige. Vi var till och med en väldigt viktig del av hela folkhemsutbyggnaden. Och sen så gick man ihop med miljonprogrammet. Och då gick liksom arkitekterna och politiken ihop. Så blev det ganska dåligt. Då sa politiken. Det var ert fel. Göteborg vet ju att det var snack om att man tyckte också att arkitekterna profiterat lite för mycket. Tjänat för mycket pengar. Då sa de.

Äh vi skiter i arkitekterna. Vi går direkt till byggbolagen. Det som är idag. Det är inte politiken och byggbolagen. Arkitekterna är ju här. Men de har inte någon makt. De leder ingen samhällsutveckling. De är ju under både politiken och byggbolagen. Och gör det som byggbolagen ber oss. Och det som byggbolagen har att erbjuda är storskalighet. Många antal. Och nu när de då inte längre kan erbjuda många i ett antal. Då helt plötsligt så finns det ett intresse. Så det är jätteintressant. Och jag tycker att det här måste in på utbildningarna. Jag tycker att vi är skitdåliga i Sverige på. Vi har storskolan och arkitektkontoren. Vi har pratat att det här är ett kooperativ. Det är en ekonomisk förening. Så kan vi jobba. Men istället sitter folk som typ ritslavar på kontoren. Och det är också den bilden som vi säljer till studenter. Att man ska vara på det sättet. Jag kommer ihåg när jag började jobba på Krook & Tjäder 2006. För då hade jag jobbat. Jag gick ju skolan i slutet av 99. Så då hade jag jobbat sju år på kontor i stan.

Jag var verkligen jätteintresserad av planering och processer. Det har jag alltid varit. Det var från skolan. Och sen så kände jag när jag började jobba på en kommun. Det här var ju typ 7000 gånger roligare än att jobba på ett arkitektkontor. För att man får jobba med människor. Man får vara med och forma processer. Jag jobbar jättemycket med dialogprocesser. Det tyckte jag var jätteroligt. Så att vi som arkitekter kan ta andra roller. Vi kan vara processledare. Vi kan vara projektslotsare. Men då måste vi tänka på ett annat sätt. Kanske man inte kan ha en lika hög lön. Det är ju liksom en annan grej. Så jag tänker att vi. Särskilt nu när marknaden går ner. Så behöver vi också tänka annorlunda.

Apropå Jennys texter så har jag tre andra texter som kan vara intressanta för er. Dels en text som vi har skrivit om laborerna. Som också är ritad av ett arkitektkooperativ. Som jag besökte i Barcelona 2019. Och som Jenny också har besökt. Och sen har vi skrivit en text om det. Och sen lite om ett par andra grejer. Om ni är intresserade så tycker jag verkligen att ni kan.

För nu handlar det faktiskt lite om att peppa. Det är väl det jag hör här som bekymrar mig enormt mycket. Det är mycket unga arkitekter som kommer hit. De behöver inte lära sig av studenten. De kanske är nyexade eller har jobbat några år. Och så säger de. Nej men det här. Jag får nog byta yrke. Det här kan jag inte jobba som. För att de tycker att de får så lite inflytande.

